

Van wandelaar tot Pelgrim

Een voettocht naar Lourdes

Door

Sandra Veldt

29 oktober 2013 Een half jaar voor vertrek

Mijn vrije dagen zijn akkoord en mijn trainingsschema is gemaakt. Het begint erop te lijken dat ik echt in mei vertrek voor mijn pelgrimage (zoals dat genoemd zou worden). Ik noem het maar gewoon een lange wandeling van een paar maanden.

De afgelopen tijd heb ik wel wat gezien en gelezen over mensen die zo'n tocht maken. Vele hebben een ingrijpende of minder ingrijpende reden. Maar meestal bakent de tocht een periode af of het is een begin van een nieuwe periode. Zelf heb ik zoiets niet volgens mij. Mijn leventje is echt helemaal op orde. Ik ben gelukkig getrouwd, mijn dochter doet het prima met haar leven en ook met mijn baan is helemaal niets mis en fysiek heb ik ook niets te klagen of te verwerken. Kortom ik ben gelukkig.

Er is maar een puntje dat ik als een soort keerpunt kan noemen. Ik ben bij vertrek 50 jaar. Ik zie Sarah zoals ze dat zeggen.

Toen ik een jaar of 10 geleden het plan opvatte om te gaan lopen zag mijn leven er iets anders uit. Niet slecht hoor, maar nog wat rommelig, maar nu, nu is alles zoals ik het wens.

Er is bij mij gewoon al lange tijd een "stil" verlangen om gedurende enige weken of maanden alleen te wandelen. Alleen verantwoordelijk voor mezelf zijn. Maar ook alles alleen doen en niets kunnen afschuiven en ook loslaten en erop vertrouwen dat thuis alles goed gaat zonder mij.

Wat mijn uitdaging zal zijn is om te ondervinden waar mijn fysieke en emotionele grenzen liggen.

1 december 2013

Vorige week heb ik mijn rugzak ingepakt en gewogen. Dat viel tegen, 18 kilo. Vrijdag nog een keer alles eruit gehaald en alles kritisch bekeken en een paar dingen niet meer in de rugzak gedaan. Dat scheelde 1.3 kg en er zat nog geen eten, drinken en elektronica in. Vanaf mei loop ik dus met bijna 20 kg.

Vanmiddag wandel ik met deze volle bepakking 10 km en dat ging best goed. De rugzak is goed te stellen en zit comfortabel. De training is nu echt begonnen.

Stap voor stap

2 januari 2014

Het jaar van mijn wandeling. 'T kriebelt. Nog maar 4 maanden. Het trainen zal nu echt serieus moeten worden. In december heb ik 3 keer een kleine 2 uur gelopen met bepakking. Dat ging prima. In het begin voelt de rugzak best zwaar maar na een kleine 20 minuten ben ik al weer gewend. Vanaf nu worden de afstanden met trainen steeds langer.

29 januari 2014

Nu ben ik er helemaal klaar voor. Alle spullen die ik onderweg nodig heb, heb ik in huis. Gisteren de Samsung Galaxy tab 3 gekocht. De elektronische ondersteuning onderweg.

Het trainen met bepakking gaat best goed en ik heb er echt vertrouwen in. Nog 3 maanden tot vertrek.

15 februari 2014 Een trainingsdagje

Terwijl de zuidwesterstorm me van links naar rechts over de paden duwt loop ik glimlachend en ploeterend door de polder. 25 km is vandaag de planning. Een mooi rondje en een goede afstand met volle bepakking. Het loopt soepel vandaag. Thuis gekomen voel ik me zeer tevreden en heb steeds meer vertrouwen in mijn wandeltocht. Over twee en een halve maand ben ik onderweg.

24 maart 2014 Iets minder dan zes weken.

Nog zes weken, dan ben ik onderweg. Het trainen gaat voorspoedig en ik heb er zin in maar tevens krijg ik de kriebels. Best een beetje eng en lang en zwaar en... nou ja, er gaat soms van alles door me heen. Maar ik ga er iets heel moois van maken. Binnenkort ben ik onderweg.

2 mei 2014 Morgen vertrek ik

Een kleine 10 jaar geleden begon er iets te broeden bij me. Het leek me heerlijk om eens een tijdje alleen te gaan wandelen.

Een jaar of 2 later begon dat een beetje vorm te krijgen.

Ik begon locaties uit te zoeken waarheen en waarlangs ik wilde lopen. Een wandeltocht naar Lourdes. Het leek allemaal nog zo ver weg. Bijna onwerkelijk.

In de jaren die volgden kreeg dit plan steeds meer vorm.

Welk jaar wil ik gaan; 2014, het jaar dat ik 50 wordt.

Welke maand zal ik gaan; In mei, dan zijn de meeste campings weer open.

Welke dag zal ik starten; de eerste zaterdag van mei.

Ondertussen zocht en kocht ik de uitrusting ruim een jaar van te voren. Het leek nog steeds allemaal zo ver weg.

Vorig jaar trouwde ik met Bart en dat nam toen al mijn aandacht in beslag. De wandeling leek toen nog steeds ver weg.

In januari ben ik 50 geworden. Dit is dus echt het jaar! De tijd om te trainen en de puntjes op de i te zetten. Nog een paar maanden. Tijd genoeg toch?

En nu is het dan echt zover. Morgen 3 mei vertrek ik, lopend naar het zuiden. Onbekende wegen, onbekende plaatsen en onbekende mensen die ik zal ontmoeten.

Wauw, wat is tijd een vreemd iets. Zo lijkt het heel ver weg en zo is het er al.

3 mei Hazerswoude Rijndijk-Schoonhoven 34 km

Rond 8 uur sta ik klaar om van huis weg te lopen. De zon schijnt, de belofte van een mooie dag. Bart en Bianca hangen mijn rugzak om. Het afscheid is hartverwarmend. Het begint nu echt. In de polder zie ik 7 ooievaars bij elkaar op één weiland en dat is een bijzonder gezicht en voelt voor mij als een positief teken. Ik loop nog door bekend gebied naar Boskoop waar Bart z'n vader, zus en nichtjes me nog even opwachten voor een kopje koffie. Dan laat ik de laatste bekenden achter me en ben ik echt op weg. Ik geniet van de wandeling en weet dat het een lange dag wordt naar Schoonhoven. Daar aangekomen zet ik mijn tent op aan de lek. Ik ben de enige met een tent en dat snap ik wel want in de avond is het koud. Een mooie dag sluit af met een koude nacht. De eerste nacht in deze tent en de eerste nacht van mijn avontuur.

4 mei Woudrichem 24 km

In de nacht ben ik veel wakker vanwege de kou en zelfs met mijn kleding aan in de slaapzak heb ik het koud. In de ochtend word ik weer wakker van de kou en kijk uit mijn tent. Ik zie dat de rijp nog op het gras ligt en alleen direct om mijn tent heen is het gras groen. Om zes uur sta ik op en pak alles weer in. De route is mooi maar het lukt me vandaag niet echt, het loopt zwaar. Ik besluit om de camping in Woudrichem te nemen. Rond het middaguur besluit ik om mijn rugzak te herindelen. Dat scheelt uiteindelijk best veel maar ik ben inmiddels wel moe. In Woudrichem zie ik de huizen uit de tv serie dokter Tinus. Ik vind het leuk om dit te herkennen. Rond 3 uur ben ik op de camping waar ik al snel aan de praat raak met mijn buurvrouw die toevallig die dag alleen is. Zij nodigt me uit voor thee en eten.

Het is een gezellige avond. Ook zij heet Sandra. Rond half 8 ga ik aan mijn blog werken waarna ik vroeg ga slapen en ruim al zoveel mogelijk op zodat ik het morgen ochtend makkelijk heb. Morgen heb ik een camping in Udenhout op de planning staan en dat is toch weer 31 km.

5 mei Udenhout 32 km

Om 7 uur vertrek ik na weer een koude nacht. Het is een mooie dag, de zon schijnt en ik geniet van de rust op de Brabantse wegen. In het Drunens bos is het gezellig druk, veel mensen zijn erop uit getrokken vandaag. Ik kom halverwege de middag bij een minicamping aan in Udenhout waar ik de enige gast ben. Ik zet de tent in het zonnetje zodat deze nog even kan drogen. Vanmorgen was die nat van de dauw en dat zal morgenochtend ook zo zijn verwacht ik. Nadat ik mij heb opgefrist en gegeten heb begin ik aan de planning voor morgen. Het lopen ging iets beter dan gisteren. Het herindelen van mijn rugzak heeft echt geholpen. Toch weer 32 km gewandeld.

6 mei Westelbeers 24 km

Ik vertrek weer om 7 uur. Dit keer uitgezwaaid door de beheerster van de camping. In Oisterwijk ben ik 5 kwartier kwijt door het wachten tot de winkels open zijn. Ik koop wat eten en ben op zoek naar een landkaart voor het grensgebied met België maar dat hebben ze hier nog niet. Ik loop langs lanen en over paden. Het loopt lekker maar toch neem ik een camping dichterbij dan ik gepland heb, in Westelbeers. Dat blijkt een goede keuze. Ik zet mijn tent op, ga snel douchen en zie een flinke bui aan komen. De tent staat voor de regen begint. Ik blijf even luieren in de tent tot het voorbij is waarna ik een snelle maaltijd maak. Dit is de eerste regen in deze tent en dat gaat goed. Het is een gezellige kleine boerencamping.

7 mei Bergeijk 24 km

Ritme

Vandaag heeft alles een ritme.

De stappen van mijn voeten

Het tikken van mijn stokken

De betonblokken van de fietspaden

Het geluid van de voorbij razende auto's

De weilanden afgewisseld door bossen

De vogels kwetteren en de schapen blaten

Alles smelt samen tot het ritme van MIJN dag

Ik heb fijne ontmoetingen korte en wat langere.

In Bergeijk begint het te regenen en ik ga een fiets café in. Het is lunchtijd en een mooi moment voor een pauze. Daar ontmoet ik een "soortgenoot". Zij heeft nu een trainingsweek en vertrekt in augustus van Vezelay naar Santiago de Compostella. Een boeiende ontmoeting waarin we wat ervaringen uitwisselen. Als het droog is lopen we weer door, ieder onze eigen weg. Bij de minicamping t Tabakspad in Bergeijk aangekomen begint de regen weer en na het inchecken is het weer droog. Ik kan droog alles uitpakken. Een goeie dag vandaag met een mooi ritme.

8 mei Hechtel-Eksel 27 km

Een mentaal pittige dag. Het is fris, het waait flink en af en toe valt er motregen wat het laatste half uur overgaat in echte regen.

Met 3 km was ik aan de grens van België bij Lommel, nog eens 11 km was er voor nodig om bij het VVV kantoor in het centrum te komen.

Steeds weer vragen naar de weg. Er leek geen einde aan die plaats te komen.

Met eindelijk een goede kaart op zak loop ik nog eens 13 km naar de camping. Pff. In de motregen zet ik de tent op. Het ging net even iets minder hard. Ik kook mijn eten en eet dat uit het pannetje.

9 mei Zonhoven 36 km

Vandaag maak ik een lange boswandeling van 36 km. Het is mooi maar heel vermoeiend. Een oude spoorbaan is veranderd in een lang fietspad. In een dorpje kom ik langs het mooie verloreneinds kappelletje waar ik een kaarsje op steek. Het weer is vandaag wisselvallig en winderig. In de middag loop ik een middelgrote camping op met op dat moment redelijk wat bezoekers. Ik zet eerst mijn tent op en eet dan wat bij het café en drink een heerlijke Grimbergen dubbel van het vat. Ik wacht daar nog even om mijn tablet op te laden als er een man binnen komt met wie ik aan de praat raak. Deze man fietst de wereld rond en verwacht over ongeveer 5 jaar thuis te komen in Zuid Afrika. Dit is een hele boeiende ontmoeting. Een dag om met voldoening op terug te kijken. De eerste week is voorbij en ik heb al 201 km gelopen. Morgen is het afwachten waar ik mijn tent neer kan zetten. Er is de komende 70 km namelijk geen camping te vinden. Ik hoop dat er een plekje is bij een boer of zo.

10 mei Hasselt 17 km

De dag begint best goed. Ik loop om half acht naar een winkel om wat eten te kopen en hierna vervolg ik mijn weg naar Hasselt. Een hele mooie weg door een natuurgebied. Ik hoop dat daar iemand bij het VVV weet waar ik kan overnachten. Rond 9 uur begint het te regenen en het houdt niet op. De vermoeidheid van gisteren zit nog steeds in de benen. Ik ben stuk als ik na 15 km bij het VVV aan kom. Het enige dat ze konden vinden was een herberg in Borgloon maar ik kan echt geen ruim 21 km meer lopen en hotels zijn te duur of vol. Die herberg neem ik morgen wel. De dame raadt me aan om mijn tent op de camper parkeerplaats neer te zetten aan de rand van Hasselt. Ik loop die kant op maar het voelt niet goed. Ik loop een koffie tentje binnen en neem een bak koffie en vraag aan de bediening of zij toevallig een slaapplek weten. Niet echt, maar dan komt het gesprek op een kerk of klooster. Dan weet hij misschien wat. Hij verwijst me terug naar het centrum waar een abdij naast een kerk is. Daar bij het mannen

klooster wacht ik even op de abt. Hij vraagt me te laten zien dat ik echt op bedevaart ben en ik laat hem het vlaggetje zien, hierop staat een afbeelding van Lourdes en een schelp, het symbool van de pelgrim. Hij verwacht waarschijnlijk een soort geloofsbrief of credential. Dan brengt hij me naar een ruime eenvoudige kamer. Dit voelt veel beter dan slapen op een parkeerplaats. Vannacht slaap ik dus in een klooster. Eten kan ik zelf maken op de kamer met mijn gaspittje. Vandaag heb ik totaal 17 km gelopen. Voor het slapen, ga ik nog even naar de kerkdienst. Morgen is het Moederdag en deze kerkdienst gaat hierover. Dat komt even aan want mijn moeder is thuis en ik niet maar zelf ben ik ook moeder en mijn kind is ook thuis en ik niet.

11 mei Borgloon 21 km

Na een goede nachtrust vertrek ik stilletjes uit het klooster. Via de kerk wil ik om kwart voor 7 naar buiten. In de kerk zijn al 2 dames die mij gelijk aanspreken. Zij hebben van de broeder gehoord dat ze niet verbaasd moeten zijn als er een vrouw met een grote rugzak langs komt: "want zij steelt niet hoor, zij is een pelgrim onderweg naar Lourdes." Zij zijn vriendelijk en belangstellend. Maar wat mij vooral verbaasd is dat er al mensen in de kerk zijn om kwart voor 7 in de ochtend. Vandaag loop ik naar Borgloon, daar zou een herberg zijn. Het is stormachtig weer en het is flink ploeteren. Onderweg vind ik een echte fruitautomaat. Daar koop ik een bakje verse aardbeien en eet deze in de berm op. Ik loop door tot Borgloon en hoor daar van het VVV dat de herberg alleen voor groepen is. Ze verwijst me naar de abdij een 2 km terug. Nog in het dorp duik ik een snackbar in waar de eigenaresse Nadine de zusters van het klooster kent en zij belt alvast op. Ja, ik kan er terecht. Opgewekt loop ik verder en vind weer onderdak in een klooster. Nu bij zusters. Nog 64 km tot de eerstvolgende camping in Bomal. Het blijft een verassing, de overnachtingen. De zusters maken eten voor me. Hierna lees ik nog een tijdje en ga vroeg slapen. Vandaag 21 km gelopen.

12 mei Haneffe 26 km

Al om kwart over zes loop ik het klooster uit. Ik heb een goede lange nacht geslapen. Via de fietsknooppunten loop ik Belgisch Limburg uit en Wallonië in. In Oreya hoop ik een kaart te kunnen kopen van Wallonië. Helaas kunnen ze me daar niet helpen. 21 km in zuidelijke richting is een VVV in het plaatsje Amay. Ik heb al 16 km gelopen dus dat is geen optie meer voor vandaag. Even zie ik het niet meer zitten, hoe nu verder. Ik bel Bart op, een beetje in paniek, maar kalmeer weer snel en ik besluit om op kompas naar het zuiden te lopen. Het landschap wordt steeds glooiender. Ik heb alleen een kaart bij me waarbij 1 cm 3 km is. Bij Limont lunch ik en check op internet of er een bed en breakfast op de route ligt. Dan maar een keer een luxe slaapplek. Bij Haneffe vind ik iets en vol goede moed loop ik die 6 km nog wel. Onderweg vraag ik een agent de weg. Gelukkig spreekt hij ook Nederlands. Hij wil me wel brengen maar dat wil ik niet. In Haneffe vraag ik naar de B en B en wordt eerst fout gestuurd. Ik kom bij een gite uit die helaas dicht is. Ik zoek verder en na een paar minuten kom ik bij de B en B waar niemand aanwezig is behalve de hond. De deur staat open en ik wacht netjes in de hal. Het regent namelijk weer. Wanneer de eigenaar terug komt wijst hij me de weg. Ik vraag de prijs en hij zegt € 75. Ik zeg hem dat op zijn site € 57 staat. Ach, dat is al jaren oud is zijn antwoord. Ik vind het echt veel te duur en Wi-Fi heeft hij ook al niet al staat dat wel op zijn website. Ik neem een grote gok door te weigeren en ik loop weer naar buiten. Daar besluit ik de gite nog eens te proberen. Onderweg stopt dezelfde politie agent om te vragen of ik het gevonden heb en ik leg hem uit wat er gebeurt, is en dat ik nu naar de gite ga om te kijken of daar een slaapplek is. Hij biedt aan mee te gaan. Er is wel iemand in het huis nu en die belt de eigenaar. Als de eigenaar van de gite dan komt helpt de agent met vertalen en zo beland ik voor weinig in deze gite. Ik Skype nog even met thuis. Wat kan een dag raar lopen.

13 mei Huy 27 km

Voor 7 uur ben ik weer op weg, nu naar het maison de tourist in Amay. Bij Setang le chateau vind ik de Gr 579 en besluit deze te volgen tot Amay. Dat loopt lekker. Ik kom door plaatsjes over kleine paadjes en langs kastelen en wordt soms nagestaard. Bij kasteel Jehay wijzen de pijlen naar links. Deze volg ik. Na een tijdje zegt mijn gevoel dat dit niet klopt. Ik ga terug naar de grote weg en volg de borden Amay. Ik loop weer langs kasteel Jehay. Ik heb inmiddels een kleine 4 km extra gelopen. Daar zie ik nu aan de andere kant ook de Gr blokjes met een ander nummer. Ik volg nu deze tot het verwijzingsbord voor het maison de tourist. Na een kleine 4 km kom ik daar aan. Zij zitten in een mooie abdij. De jongen helpt me heel goed. Ik krijg een goede kaart en hij wijst me op camping Mosan in Huy een kleine 10 km verderop. In de buurt van deze camping gaat het weer fout. Als ik de weg vraag word ik overal naar toegestuurd maar niet naar de camping. Steile straten beklommen en gedaald en uiteindelijk rond half 4 heb ik de kleine camping gevonden. Nu kan ik plannen maken voor de komende dagen. Vandaag toch weer 27 km gelopen maar geen 27 km opgeschoten.

14 mei Durbuy 30 km

Om half 7 loop ik weg van de camping. Ik heb weer slecht geslapen door de kou. Elke nacht dat ik in mijn tent heb geslapen word ik heel vaak wakker van de kou en vannacht was het niet anders, maar opgewekt loop ik in de mist naar de weg. Zodra ik richting het zuiden loop begint het klimmen. Dat blijft de hele dag. Steeds weer klimmen en een beetje dalen. Het weer is goed en ik hou het goed vol. Al 4 dagen heb ik geen paracetamol hoeven nemen omdat alles te zeer deed om door te gaan en dat geeft ook een goed gevoel. Alles loopt voorspoedig en ik waan mij in de buurt van Durbuy. Ik check vaak de kaart en vraag regelmatig de weg. Ik loop op ongeveer 9 km van Durbuy een hele steile weg naar boven tot aan een oorlogsmonument.

Daar kijk ik rond en heb het gevoel de hele Ardennen te kunnen overzien. Wat een indrukwekkend uitzicht. Dit is met geen pen te beschrijven en met geen foto vast te leggen. Ik loop weer verder en het weer begint om te slaan. Ik krijg wat kleine buitjes over me heen voordat ik Durbuy inloop. Nog 800 meter naar een zeer simpele camping, en een nieuwe uitdaging; De tent opzetten in de regen. Na een tijdje wordt het droog en ga ik in het stadje iets eten en vooral een lekker Belgisch biertje drinken.

15 mei La Roche en Ardennen 30 km

Ik ben vroeg wakker. Op de tablet zie ik dat het 2 graden is buiten en ik zie een dichte mist. Het was wéér flink bibberen vannacht. Ik ontbijt zeer karig. Ik heb niets anders dan multi granen koekjes en water. Het ontbijt is nooit bijzonder onderweg maar zo heb ik het nog niet eerder gehad. Soms heb ik broodjes pindakaas of een kleffe boterham met ham. Veel bijzonders is het meestal niet maar eten moet functioneel zijn. Rond kwart voor 7 loop ik weg maar ik vind half 8 pas de weg die ik uit Durbuy moet nemen. De steilste, omhoog. De weg stijgt veel vandaag en ik merk dat gisteren toch ook vermoeiend was. Ik weet dat morgen een rustdag is en dat houdt me op de been. Bart komt een dagje langs. Zo'n 13 km voor La Roche lunch ik bij een grand café. Ze spreken er allemaal Nederlands en dat is fijn. De lunch is goed en doet me goed en met frisse moed ga ik verder. Vlakbij la Roche heb ik een flinke afdaling en ik ben er van overtuigd dat er nog een klim moet komen. Ik ben dan ook verbaasd en verheugd dat dit niet zo is. Ik kom aan bij de brug aan het einde van de camping. Als ik zo de camping langs de Ourthe zie voel ik een zekere euforie. Yes, dit heb ik alvast gehaald en morgen komt Bart hier langs.

Ik check in, zet de tent op om te drogen en ga in het centrum patat eten met een lekker biertje. Ook haal ik 2 croissants voor het ontbijt voor morgen. De eerste etappe zit erop en binnen de planning.

16 mei La Roche en Ardennen 0 km

Een rustdag. Na weer een koude nacht val ik nu in de ochtend goed in slaap. De temperatuur stijgt en ik word zelfs wakker van de warmte. Ik ontbijt met de croissants. Mijn slaapzak gaat in de was en zelf ga ik uitgebreid douchen. Alles kan weer droog de rugzak in. Om 12 uur breng ik mijn spullen naar het hotel waar Bart en ik vanavond zullen slapen. Daar doe ik nog een handwasje waarna ik boodschappen ga doen. Bart komt me in het dorpje tegemoet lopen. Het is heerlijk hem weer te zien. Hij spreekt me erop aan dat ik al aardig afgevallen ben, en dat in twee weken tijd. Ik denk erover na hoe ik dat kan beperken en ik bedenk me dat ik, indien mogelijk, dagelijks een biertje ga drinken want daar kom ik van aan en in dit geval, val ik niet zoveel af. We praten bij, lunchen uitgebreid en keuvelen de rest van de dag. In de avond gaan we uitgebreid uit eten en genieten intens van elkaar. Vandaag slaap ik warm.

17 mei Ste-Ode 23 km

Na een goed en gezellig ontbijt met Bart vertrekt hij om half 9 naar huis. Het is een stralend zonnige dag en opgewekt ga ik nog even een paar boodschappen doen voordat ik ga lopen. Een kwartiertje later loop ik in de richting van Hives. Ik word verrast door het landschap. Om elke bocht een ander plaatje. Ik heb het gevoel in een schilderij te lopen. Straatjes, landerijen en dorpjes wisselen elkaar af in het glooiende landschap. Het hele kleurenpalet is er. Een autoweg doorkruist dit. Op een deel van mijn route is een mountainbike wedstrijd bezig van 95 km. De renners zien er goed uit, volledig onder de bagger, zoals dat hoort. Ik passeer een groepje supporters en sta er even te kletsen. Ik krijg wat zoute chips waarna ik weer verder loop. Het is lekker warm weer en ik loop te genieten. Uiteindelijk kom ik bij camping Tonny in ste-Ode aan. Er staan op deze camping een paar rugzaklopers die een lang weekend aan de wandel zijn. Ik zit even bij hen en we wisselen wat ervaringen uit. Het is gezellig en boeiend.

In de kantine van de camping geniet ik van een lekker biertje terwijl ik mijn blog bijwerk. Ik heb een hele fijne dag.

18 mei Neuf Chateau 28 km

Om kwart voor 7 loop ik weg van de camping. De omgeving blijft schilderachtig. Ik loop weer door bossen langs dorpjes, mooie huizen, boerderijen en pittoreske kerkjes. Bij elke kruising kijk ik op de kaart of ik nog goed ga en dat is helaas niet altijd zo. Ik loop een stuk fout. Een kilometer klimmen wat niet nodig is. Het is heel warm vandaag en al snel verlaag ik mijn tempo. De omgeving boeit me minder naarmate de vermoeidheid voelbaarder wordt. Het voelt als ploeteren en ik vraag me af waarom ik dit doe en toch heb ik het naar mijn zin. In Neuf chateau vind ik een camping. Camoing du Lac. Het is er druk en de bediening is wat onbehouden maar ach, ze hebben er bier en morgen ben ik weer weg. Richting Orval maar ik denk dat ik het in 2 etappes verdeel. Vandaag heb ik ook 28 km gelopen en morgen zou dan ook zoiets zijn. Dat is me net iets te veel.

19 mei Orval 29 km

Ik ben weer vroeg onderweg. Naar Jamoigne. Hier zou een camping moeten zijn. Na een klein stukje drukke weg sla ik af en loop het bos, foret de Chiny in. Het is één grote boswandeling. In een dal ligt nog een plaatsje en daarna ga ik weer het bos in. Het weer is zonnig met een briesje. In Jamoigne aangekomen hoor ik dat de camping dicht is, hij bestaat niet meer. Dat is een flinke tegenvaller. Nu moet ik door naar Orval en dat is nog eens 10 km en ik heb er al 19 gelopen. Nou ja, blik op oneindig, verstand op nul en lopen maar weer. Gelukkig is deze route ook door bossen en loop ik regelmatig in de schaduw. Bij Orval kan ik in het klooster slapen als pelgrim zijnde maar het eten moet ik zelf regelen. Ik bezoek de ruïne, koop er een Christoffeltje (een magneetmedaille met de beschermheilige van de reizigers) en wandel wat door de kloostertuin. Op mijn kamer ga ik op zoek naar de volgende camping, dat is lastig en ik besluit toch gewoon de richting uit te gaan die ik van plan ben te gaan. Richting Reims. Ik zie het

allemaal wel. Zo alleen op dit klooster kamertje lig ik wat te malen en ik realiseer me dat ik een klein beetje heimwee heb. Ik denk dat de spanning over de slaappleats elke dag me onzeker maakt. Maar ik moet erop vertrouwen dat het me lukt. Deze onzekerheid ga ik mijn beste vriend maken. Ik ga vroeg slapen. Morgen weer een nieuwe dag.

20 mei Stenay 23 km

Ik sta al om half 7 buiten maar ik kan het klooster niet uit. Een Vlaamse broeder geeft aan dat er een tijd klok op de deur zit. Ik moet nog even geduld hebben tot 7 uur. Deze vriendelijke broeder wenst mij goede reis en belooft voor mij te bidden. Om 7 uur vertrek ik dan. Met een paar kilometer ben ik in Frankrijk. Het lopen gaat de eerste 3 uur heel goed maar dan begint de warmte me weer op te breken. Het tempo vertraagd en ik ervaar de dag als pittig. De planning is om in Stenay naar onderdak te zoeken. Ik zie het dorpje net liggen als uit een zijweggetje 2 jonge mannen aan komen wandelen. Zij spreken mij aan en ik leg kort uit wat ik doe en dat ik in Stenay op zoek ben naar onderdak voor de nacht. De heren Christoph en Nicolai hebben wel een idee. Ze nodigen mij uit op hun school. Dit is een soort internaat waar de kinderen ook slapen. Hier geven ze mij een kamer apart. Ik ben verbaasd en verheugd. Zij gaan weer les geven en ik ga een patatje halen, wat wassen, douchen en rommelen. Om 7 uur mag ik met de 46 jongeren van 14 en 15 jaar mee eten. Wat een bijzondere samenloop van omstandigheden. Het eten met de kinderen is een bijzondere ervaring. Ik zat buiten aan een tafeltje met een paar scholieren en een begeleider. Het communiceren gaat inmiddels best goed in het Frans. Na het eten Skype ik nog even met thuis. Het is een hele goeie dag.

21 mei Buzancy 24 Km

Ik vertrek optimistisch rond kwart voor 7. Het is druilerig. Mijn regencap doe ik gelijk aan. Het is niet koud en al snel heb ik het best warm. De route is heuvel op en heuvel af en het val me zwaar vandaag. Tussendoor heb ik behoefte om even te pauzeren maar er is

nergens een plek waar dat lukt. Het regent en er nergens een tafel of bank en ik kan niet even in de natte berm zitten. Het omdoen van de regencape bij een tafeltje duurt al een paar minuten en zo zonder steun is dat al helemaal beroerd. Ik loop door en voel alles pijn gaan doen. Mijn voeten, mijn heupen en mijn rug. Ik probeer een proteïne reep te eten maar daar word ik misselijk van. Het klimmen valt steeds zwaarder en ik sta vaak even stil. Ik blijf het warm houden onder de regencape. Ik voel me steeds slechter en verlang naar een bankje voor een pauze. Ik sleep mij voort en af en toe voel ik de tranen prikken. Waarom eigenlijk, zo ver is het vandaag niet. In Buzancy aangekomen is het nog 2 km naar de camping. De regencape kan eindelijk even uit en ik heb het gevoel dat ik weer een beetje lucht krijg. Uiteindelijk loop ik 24 km non stop. Bij de camping word ik vriendelijk opgevangen en geholpen. Ze vertellen me dat ik in Reims bij de kathedraal een routeboekje kan kopen voor de route naar Vezelay dat speciaal voor pelgrims is en waar ook overnachtingadressen in staan en dat in het Nederlands. Dat is hele goede informatie voor mij en ik ben er blij mee. Ik vind een mooi plekje op de camping en koop hier een kaart voor de komende dagen. De zon komt nu af en toe door. Maar dat is niet blijvend. De bewolking heeft toch de overhand en af en toe vallen er spetters. Ik loop nog even naar het dorpje voor een paar boodschappen. Dan ga ik de planning voor de komende dagen maken in een soort kantine.

22 mei Olizy primat 22 km

In de nacht word ik wakker van het onweer. De wind trekt aan mijn tent, de bliksem verlicht fel de camping en de donder rommelt er direct achteraan. Dan slaap ik weer verder. Even na 7 uur vertrek ik. De planning voor vandaag is een camping in Autry maar dat is een heel stuk van de route af. Ik besluit de zekerheid van een slaappleats overboord te gooien en ga bij Grand pre richting het westen. Onderweg ben ik gefascineerd door het weer. Het wolken spel van blauw, wit en grijs, de zon en de regen. Het zijn mooie en weidse uitzichten met af en toe een stukje regenboog. Ik geniet en realiseer me dat ik echt in het nu leef. Ik heb mijn planning en veiligheid

losgelaten en loop genietend mijn neus achterna. Ik, die altijd alles geregeld wil hebben, die terugdenkt en vooruit plant. Nu leef ik echt in het moment. Ik voel, ruik, zie en hoor zoveel, wat geweldig voelt dit.

Bij Grand pre doe ik wat boodschappen en maak een nieuwe route planning, welke richting ik op wil. Na zo'n 22 km kom ik bij het plaatsje Olizy Primat aan. Hier wil ik proberen een slaapplek te vinden. Even loop ik doelloos rond want ik weet niet hoe ik moet beginnen. Ik zie 2 vrouwen en vraag het hen. Zij verwijzen me naar de boerderij ernaast. Deze blijkt een klein stukje grond te hebben aan de overkant van de weg maar daar staat het gras kniehoog. De boer haalt zijn grasmaaier en maait een stukje iets groter dan mijn tent nodig heeft. Dan zet ik eerst de tent op en daarna mag ik ook nog even douchen op de boerderij. Ook vandaag is het weer goed gekomen. Ik krijg steeds meer vertrouwen. Het gaat goed en met het koeiengeloei op de achtergrond val ik in slaap.

23 mei St Etienne a Arnes 26 km

Als ik wakker word na een goede nacht slapen zie ik heel veel naaktslakken tussen de binnen en buiten tent. Die moeten er dus eerst allemaal af voor ik kan inpakken. Bah. Om half 7 loop ik alweer. Onderweg valt het me op dat er gebouwen in het landschap staan die er niet echt Frans uitzien. Ik maak er een paar foto's van. Alles lijkt vandaag goed te gaan tot ik in st Etiënne a Arnes een slaapplek ga zoeken. De gite is vol en verder kan niemand me helpen. Na ruim anderhalf uur besluit ik dan toch maar verder te lopen. Dat zou ca. 11 km worden en ik heb er al 26 in de benen zitten. Geen fijn vooruitzicht. Ik ben het zat. Als ik bijna het dorpje uit ben zie ik 2 jongens met kittens spelen. Ik gun mezelf even om deze kittens aan te halen. Ik raak in gesprek en nu blijkt de oppas van de jongens een paar meter verderop in de straat te wonen en daar mag ik op het grasveldje in de voortuin staan. Ook hier kan ik douchen en wat kleding wassen. Ik ben weer blij dat het toch gelukt is. Nog 38 km

naar de kathedraal van Reims. Ik wil dat in 2 etappes doen anders kom ik toch te laat bij de kathedraal.

24 mei Reims 38 km

Om 5 uur zit ik bij Beatrice en Patrick aan het ontbijt. Ze hebben me zo vroeg uitgenodigd omdat Beatrice om 6 uur moet werken, aardbeien plukken. Het is heel gezellig en vooral lekker huiselijk. Ik pak mijn spullen in en vertrek voor half 7. Het is wat fris maar goed wandel weer. In Pontfaverger doe ik de nodige boodschappen en in Epoye drink ik een bakkie koffie in een bar. Zij gebruiken een st. Jacques schelp als asbak. Ik ben wat verbaasd omdat ik het een speciale schelp vind. De vrouw maakt de schelp schoon en geeft deze aan mij. Ik vind dat heel lief. Ook krijg ik naast de koffie wat toast met tonijn salade en een glas water. Ik merk dat ik steeds makkelijker een gesprekje kan voeren in het Frans. Zelfs met een meisje van 6 jaar die in de bar was. Ik loop verder tot Berru en probeer contact te leggen om daar te overnachten. Als dit na een kwartiertje niet lukt besluit ik verder te lopen naar het volgende dorp. Terwijl ik door dat dorpje loop zie ik in de verte Reims liggen en ik weet dat het ook hier niet gaat lukken. Ik masseer en vertroetel mijn voeten nog eens goed en dan loop Reims binnen. Daar ga ik op zoek naar de Kathedraal en dat is niet makkelijk. In de verte zie je deze heel goed maar eenmaal in de stad is het echt flink zoeken. Om kwart voor 5 loop ik daar naar binnen. Ik schrijf me in als pelgrim en koop het routeboekje naar Vezelay en mijn credential(pelgrimspaspoort). Deze is onmisbaar als ik in gites onderweg wil slapen. Het is de bedoeling dat ik er stempels in spaar. De dame verwijst me naar een goedkoop hotelletje. Daar fris ik me op en ga in de eetzaal eten. Het pelgrims boekje heb ik bij me om me voor te bereiden. Hier komt echter niets van want er is nog een pelgrim. Brian (68)komt uit Canada en is onderweg naar Rome. We praten zeker een uur samen. Een goede maar zware dag, 38 km totaal. Inmiddels ben ik al 3 weken onderweg. En omdat ik sinds vandaag mijn Sint Jacobs schelp en mijn credential heb, voel ik me een pelgrim, meer dan een gewone lange afstand wandelaarster.

25 mei Rilky la Montagne 12 km

Om 7 uur zit ik aan het ontbijt. Brian en de Nederlandse pelgrim Albert schuiven aan. Na een heel gezellig ontbijt ben ik om 8 uur onderweg. De planning is een hele korte route omdat ik wil herstellen. Langs een mooie groene route die langs het kanaal ligt, loop ik Reims uit. Bij een rotonde ben ik blij verrast een Mac Donalds te zien en dus zit ik om half 10 aan de patat met koffie. Een paar croissants neem ik mee voor onderweg. Even verderop kom ik een mede pelgrim tegen, Benjamin uit Vlaanderen. We lopen op tot in Rilly de Montagne. Daar wil ik al na 12 km een slaapplek zoeken bij een gite. Ik hoor van 2 dames uit Nederland dat hier in de middag nog een pelgrim gaat overnachten. Omdat het in Frankrijk vandaag Moederdag is, is er niemand op het sleuteladres en zit ik de hele middag bij de burens in de tuin. Dat is heel gezellig en gastvrij van deze mensen. Om half 7 komt de sleutelhoudster. Bij de gite aangekomen komen er toch nog 2 andere mannelijke pelgrims. Ton en Ron. We eten samen gezellig nog een bordje pasta. Dit is een goede herstel dag geweest.

26 mei Marduil 20 km

Om 7 uur sluip ik zachtjes de gite uit. De heren slapen nog. Bij het sleuteladres haal ik mijn credential op en ga lopen. Het regent en mijn poncho heb ik direct al aan. Na een kilometer draait de route het bos in. Het bospad is hobbelig, heuvelachtig, nat, en baggerig. De karrensporen zijn diepe groeven. Kortom een geweldige route. Ik bel Bart op om te vertellen hoe gaaf dit is. Ik ploeter voort, ik krijg het goed warm en ik heb het geweldig naar mijn zin. De route van vandaag is veel bos dat soms goed te bewandelen is en soms moet ik elke stap gecontroleerd neer zetten omdat ik anders uit glij. Het is een hele vermoeiende route die helaas niet overal even goed is aangegeven. Onderweg kom ik Ron uit de gite weer tegen en we lopen een uurtje met elkaar op. Bij Haut Villers rust ik wat uit in een kerk en hij loopt verder. Na de rust loop ik ook weer verder. Het regent nauwelijks

meer, soms hooguit een paar spetters. Slingerend loop ik door de wijngaarden, (en natuurlijk eerst fout), naar Marduil waar ik op de camping een plaatsje neem. Mijn schoenen zijn doorweekt en mijn broekspijpen zitten onder de bagger. De buurman is ook een Nederlander die op de fiets van zuid Spanje naar huis fietst. Samen gaan we bij de Mac Donalds eten en daar schrijf ik ook mijn blog. Wat een gave maar vermoeiende dag.

27 mei Montmort 28 km

Ik ben weer vroeg wakker en het is droog. Terwijl ik alles in de tent opruim eet ik een energie koek en een stuk stokbrood. De tent pak ik droog in en om half 7 ben ik weer op pad. Ik loop een heel stuk terug om weer op de route te komen en na een kleine 2 uur kom ik een mede pelgrim tegen die ik al eerder heb ontmoet. Het is de Fransman Jean Claude. Wij lopen een tijdje met elkaar op en verdwalen zoals gewoonlijk weer in de wijngaarden. Dan zien we in de verte nog een pelgrim lopen. Dat blijkt Ton te zijn die ik nog uit de gite ken. Wij zijn net in een dorpje en kopen daar wat brood. Ton is aan koffie toe en ik inmiddels ook dus drinken wij koffie en loopt Jean Claude door. Nu loop ik een tijdje met Ton op. We hebben weer bospaden en deze zijn met heel hoog gras en bagger. Mijn schoenen zijn weer doorweekt en mijn broekspijpen zien er niet meer uit. Jean Claude komen we weer tegen als hij pauze houdt en Ton en ik eten ook even wat. Na de lunch lopen Ton en ik weer door. Jean Claude vertrekt pas later. Bij het dorpje Montmort waar we willen overnachting komen we elkaar weer tegen. We hebben hier alle drie voor een ander overnachtingadres gekozen. Bij het hotel waar ik overnacht, drinken we nog wat en Jean Claude regelt voor morgen onderdak bij Abbaye de Reclus,(abdij) voor ons drieën omdat je daar moet reserveren. Dus morgen avond zien we elkaar weer. Ik eet in het hotel zodat ik weer een goede maaltijd heb. Op de hotelkamer was ik mijn broekspijpen en laat de was verder drogen van gisteren.

28 mei St Prix 18 km

Om 6 uur ga ik mijn bed uit. Helaas zijn nog niet alle sokken droog en ik heb nog 1 droog paar. Mijn schoenen zijn ook niet helemaal droog. Ik pak mijn spullen in en eet een stuk brood met koekjes erop. Met het laatste paar droge sokken stap ik in mijn klamme schoenen. Het voelt toch wel prima zo. Om 7 uur loop ik weg, haal bij de bakker wat brood en ga op pad. Na ongeveer een kwartiertje kom ik op een pad van 5 km. De ondergrond is door en door nat hoog gras en binnen 5 minuten zijn mijn schoenen en voeten weer doorweekt. Het is een lange en mooie route. Tussendoor wring ik 2 keer mijn sokken uit. De 2e keer lig ik languit op een stil pad tussen de wijngaarden. Lekker ontspannen in het beetje zon. Met droge voeten en bijna droge sokken loop ik het laatste stuk naar de abdij. Onderweg is het niet helemaal duidelijk hoe ik moet lopen en vraag nog even naar de weg. Ik word naar binnen geroepen want ze begrijpen me niet. Het is druk binnen, ze zijn met zeker 6 gezinsleden. Ze beginnen over het is te duur in de abdij en bieden drinken aan. Terwijl ze dat doen blokkeren ze mijn weg naar buiten. Dit voelt niet lekker en ik zeg dat er in de abdij op me gewacht wordt. Dan zegt één van de familieleden dat ik rechtsaf moet en ik loop snel naar buiten in de aangegeven richting. Binnen 20 minuten vind ik de abdij. Abbaye de Reclus. Het is een mooie oude abdij met een rijke geschiedenis. In een deel van de abdij woont de burgemeester die ook de beheerder is van de pelgrimskamers. Ik installeer me op mijn kamer en wacht lekker buiten in de zon. Jean Claude en Ton moeten nog komen. Wanneer zij er zijn fris ik me op. Om 5 uur lopen we naar een barretje bij een recreatiegebied 300 meter verderop omdat deze om 6 uur dicht gaat. We drinken een biertje en nemen er een paar mee voor bij het eten. Rond 6 uur maak ik pasta voor alle drie. Iedereen neemt wel iets mee voor bij het eten en zo hebben we gezamenlijk een feestmaal. Na het eten drinken we nog even een bakkie koffie en dan ga ik weer vroeg naar bed.

29 mei Sezanne 18km

Vandaag ontbijt ik uitgebreid en pak mijn rugzak in. Ik drink nog even wat met Ton en Jean Claude en om half 8 loop ik weg van de abdij. De route is weer slecht aangegeven en ook anders dan in het boekje staat beschreven. Uiteindelijk kom ik Jean Claude weer tegen en samen lopen we een tijdje op. Bij een kerkje in Lachy gaan we even naar binnen en houden we pauze. Ik loop iets eerder verder maar uiteindelijk lopen we weer een stuk samen als ik weer even stop. Vlakbij Sezanne houdt Jean Claude weer pauze en ik loop naar de camping. Jean Claude zou verder lopen. Ik zet de tent op en ga daarna het centrum in op zoek naar eten. Het is Hemelvaartsdag en de winkels zijn dicht. Op het plein kom ik Ton en Jean Claude weer tegen. We drinken wat en vertellen elkaar over de meest bijzondere ontmoetingen en slaapgelegenheden. Ook Ron is in Sezanne aangekomen en sluit zich bij ons aan op het terras. Tussendoor bezoek ik ook hier de kerk even dat naast het terras is. Na een uurtje komt ook Albert erbij met wie ik in Reims heb ontbeten. 5 pelgrims op 1 terras zonder dat ook maar iemand iets heeft afgesproken. Om 6 uur ga ik bij de Kebab eten en ook de anderen gaan naar hun verblijven. Bij de kebab krijg ik spontaan de Wi-Fi code zodat ik weer even kan internetten. Dit is toch weer een hele speciale dag. Straks vroeg naar bed. Morgen heb ik 26 km op de planning.

30 mei Anglure 22 km

Om 2 uur s nachts word ik wakker van de kou, daarna lig ik weer veel wakker. Al vroeg pak ik alles in, eet een stuk stokbrood met koekjes en bewaar een klein stukje brood voor nood. Het is mijn laatste brood dat ik heb. Ik heb echt een boulangerie nodig. Voor 7 uur ben ik weer onderweg.

In het eerste dorpje is geen bakker en in de tweede sta ik even stil op de hoek van de straat omdat ik wil uitzoeken of hier een bakker is. Er stopt een auto met open zijraam. Het is een bakkersauto. Ze geeft mij een croissant en een baguette, zegt, "Dit is een cadeau." en

rijdt weg. Tranen wellen op in mijn ogen van ontroering, juist als ik het echt nodig heb. Ik loop weer verder nog steeds een beetje confuus van dit cadeautje. De weg is weer mooi vandaag en ik loop een heel eind door de graanvelden langs een oude spoorlijn. Het weer is ook goed. Jammer dat ik een beetje verkouden ben geworden. Onderweg kom ik Jean Claude en Ron weer tegen. Met deze laatste loop ik uiteindelijk Anglure binnen. In het begin van het dorpje staan kersenbomen en we eten er flink van. Ron heeft afgesproken in een hotel waar ik ook wil slapen. Maar wij worden daar zeer onvriendelijk behandeld zodat we weg gaan en we besluiten het telefoonnummer van een particulier uit het boekje te bellen. Daar kunnen we terecht. 5 minuten later staan we daar voor de deur. Binnen krijgen we gelijk een biertje. We worden verzocht te douchen zodat ze de kleding nog even in de wasmachine kan doen. We komen erachter dat Ton en Albert ook hier komen overnachten. Met 4 personen op 1 kamer. Wij krijgen ook nog een diner en ontbijt voor weinig. Drank en alles zit erbij in. Wat een fantastische dag weer met het broodcadeau en zo'n hartelijk ontvangst.

31 mei Mery-sur-Seine 12 km

Rond kwart voor 8 zitten we alle vier met het gastpaar aan het ontbijt en na een paar groepsfoto's lopen we Anglure uit. Het is fantastisch weer en een mooie route. Ik kom rond 11 uur in Mery-sur-Seine aan, doe een paar boodschappen en ga op het pleintje zitten. Alle 5 de pelgrims komen weer bij elkaar. Dat vind ik heel leuk omdat Bart om half 12 aankomt en nog even kennis met ze kan maken. Bart en ik rijden naar Troyes. Daar zijn Marion en Ronald ook. Ik pak de spullen van de laatste bevoorrading en geeft weer wat spullen mee naar huis. Het is fantastisch weer en we komen bijna het terras niet af. Alleen Marion en ik lopen het centrum een beetje rond. Het is een aparte stad en de vakwerkhuizen die schots en scheef staan geven een speciale sfeer. Ik voel me vandaag toerist en even geen pelgrim. Een beetje een rustdag ook al heb ik 12 km gelopen. Het is heerlijk om ze te zien. We eten wat ik de stad en genieten van alles. Morgen ga ik weer op pad.

1 juni Savieres 14 km

Rond 8 uur zitten we aan het ontbijt. Marion, Ronald, Bart en ik. Het is weer een mooie dag en we lopen nog even door Troyes en drinken een bakkie koffie op het terras. Om 11 uur rijden we weg. Bart zet me rond 12 uur weer af in Mery-sur-Seine waar ik gisteren gestopt ben. Na een half uur zoeken heb ik de route langs het kanaal weer gevonden. Volgens de kaart moet ik links van het kanaal lopen op de onverharde weg en in het begin loopt het prima, maar op een bepaald moment veranderd het lage gras in manshoge pluimen. Ik zie wel dat er recent doorheen gelopen is. Teruggaan is ruim 2 km extra dus ik rits mijn broekspijpen er aan en loop door. Mijn armen hou ik soms hoog omdat alles echt dicht begroeid is. Ik kan op sommige stukken mijn schoenen niet zien zo hoog is de begroeiing. Na ongeveer 20 minuten kom ik bij een brug waar ik snel op het fietspad aan de andere kant ga lopen. Dat lijkt ook op de kaart te staan. Ik ben blij dat ik die pluimen achter me heb. Na nog eens 10 km kom ik bij de afslag Savieres waar ik in een gite ga slapen. Bij de gite weet de vrouw al dat ik in Troyes ben geweest met mijn man. De pelgrims die hier gisteren waren hebben dat verteld. Ik fris me op, doe een handwasje en rommel nog wat. Om half 8 krijg ik diner. Ik lig daarna weer vroeg in bed. Morgen loop ik naar Troyes. Ca 16 km.

2 juni Troyes 18 km

Om 7 uur loop ik weer en ga eerst op zoek naar een bakker maar die heb ik niet gevonden. Geen probleem want ik heb nog wat koekjes voor onderweg en in Troyes zijn genoeg winkels. Al snel ben ik weer bij het kanaal waar ik nu voor de derde dag langs loop. Het is een warme dag en ik doe rustig aan. 6 km voor Troyes eindigt het kanaal en volg ik een weg die rechttoe rechtaan naar het centrum loopt. Ik kom door de armere buitenwijk voor ik bij de kathedraal ben. Die is dicht en gaat pas 2 uur open. Ik ga naar een terras waar ik wat eet en drink. Even na 2 uur loop ik weer naar de kathedraal en daar zie ik tot mijn verbazing Ton lopen. Hij is een dag in Troyes gebleven omdat zijn schoenen kapot waren en hij nieuwe wandelschoenen heeft moeten kopen. Ik vraag waar hij overnacht heeft en dat blijkt bij zusters even buiten Troyes te zijn. Ik bel deze zusters op en ook ik kan er terecht. Ik bezoek de kathedraal nog even en haal er de stempel voor in mijn credential. Ton wacht op een terrasje. Samen drinken we nog wat voordat we de bus naar de zusters nemen. Het is een warm welkom en een goede kamer. Na een kop thee fris ik me op. Vanavond is het eten om 8 uur omdat de kerkdienst om 7 uur is. Daar zijn wij ook welkom. Het is een hele speciale dienst omdat er maar 7 mensen waren en een priester. Tijdens de preek werd er over pelgrimeren gesproken en gebeden.

3 juni Sommeval 24 km

Na een goed verzorgd ontbijt gaan Ton en ik, uit gezwaaid door de nonnen met de bus terug naar Troyes. Daar doen we wat inkopen voor het eten van vanavond. We hebben gelezen dat het onderdak in Sommeval heel primitief is. Na nog een kop koffie gaan we Troyes uit. We zijn weer onderweg. Vandaag lopen we samen omdat we ook samen zullen eten en overnachten in de gemeente hal. Onderweg komen we door mooie open landerijen met diverse granen. Ton neemt even de tijd voor zichzelf om de as van zijn in november overleden vrouw uit te strooien op een plek met een fantastisch uitzicht. Later verteld hij mij erover hoe het is geweest en dat hij met het

uitstrooien van de as het gevoel heeft dat ze heel dicht bij hem is. Ik ben geraakt door dit bijzondere verhaal. Het is een bijzonder manier van rouwverwerking. Het landschap wordt weer heuvelachtig en het weer is een beetje benauwd. De laatste 9 km voor Sommeval is weer één mooie grote boswandeling. Rond half 5 komen we in Sommeval aan. Het hokje waar we kunnen slapen heeft 2 Franse toiletten en een klein keukentje. Daarnaast is er een stenen tafel en 3 banken. We slapen dus op lucht bedden op de grond. Als pelgrim zijnde leer je onder primitieve omstandigheden te leven en dit verblijf is heel primitief. We gaan vroeg slapen en morgen weer vroeg op. Richting Evry-le-Chatel.

4 juni Evry-le-Chatel 21 km

Rond 7 uur loop ik weg de regen in, een motregen en dat overgaat in gestage regen. Het heuvelachtige landschap is mooi en vermoeiend, de route markeringen zijn redelijk te volgen. Door de regen zie ik vooral asfalt, gras en bagger omdat ik steeds naar beneden kijk. Af en toe kijk ik op om de weg te controleren en dan zie ik soms wat leuks, een paar konijntjes en 2 reeën. Na ca. 9 km sluit Ton weer aan, hij is iets later vertrokken en is onderweg een rijdende bakker tegen gekomen waar hij heeft iets gekocht heeft. In het plaatsje waar we hadden afgesproken zou een bar moeten zijn, maar die hebben we niet gevonden. Onder een afdakje eten we wat en lopen we weer door. De paden door het bos zijn erg slecht, nat en blubberig en gelukkig heeft men een alternatieve route gemarkeerd dat een klein beetje om is maar veel beter te belopen. We lunchen op een oude wasplaats, lekker overdekt. Hierna neemt de regen aanzienlijk af. We komen in Evry-le-Chatel aan maar de contactpersoon is er nog niet. Onze spullen kunnen we wel binnen neerzetten. In het dorpje drinken we wat en doen een paar boodschappen. Rond 4 uur worden we naar ons verblijf gebracht. Klein en eenvoudig. Om 6 uur gaan we eten in een restaurant omdat in de slaappleats geen kookgelegenheid is. In de middag zijn we al even bij het restaurant geweest maar die is normaal dicht op woensdag. Alleen omdat wij pelgrims zijn kunnen we daar toch eten om 6 uur. Wij zijn dan ook echt de enige in het

restaurant en op de bon staat zelfs vermeld "pelgrimsmenu". Vandaag 21 km gelopen en morgen staat er ongeveer 30 km op het programma.

5 juni Collan 31 km

Om half 7 trek ik de deur van het slaapvertrek achter me dicht. Ik loop nog even langs de bakker voor een paar croissants en ga op zoek naar de weg uit het dorpje. Uiteindelijk ben ik om 7 uur pas echt onderweg. Ik heb besloten de route wat aan te passen zodat ik niet de eerste 10 km door het bos hoeft te lopen, dit met de bagger van gisteren nog in gedachten. De temperatuur is goed in de ochtend. Ik hou vandaag 3 keer lang pauze omdat het 31 km is naar het volgende onderdak en de temperatuur stijgt. In Roffey vind ik een klavertje 4 die ik bewaar voor thuis. Een uurtje later in Bernouil kom ik langs de Jacobus kerk aan de Rue St Jacques, de heilige van Santiago de Compostella. Deze kerk is gebouwd in vorm van een klaver 4. In de laatste 10 km zitten een paar flinke klimmetjes. Het is inmiddels goed warm geworden en ik doe dan ook rustig aan. Bij de gite aangekomen blijkt Ton toch gereserveerd te hebben en zijn we weer samen. Ik ben net klaar met opruimen als hij aankomt. Zodra hij ook is opgefrist maak ik het eten voor ons 2 en maken we een planning voor de komende dagen. We houden niet helemaal het boekje aan maar verdelen de dag afstanden anders. Volgens deze planning ben ik zondag in Vezelay.

6 juni Saint cyr les colons 20 km

Ik vertrek iets eerder dan Ton in de richting van Chablis. Daar wacht ik op hem bij een bar direct in het begin van de stad. Na een kop koffie met croissants gaan we naar de intermarche. Omdat we niet weten wat er in het dorpje is waar we willen overnachten besluiten we ook een blik bier mee te nemen voor vanavond. Na Chablis is de temperatuur flink gestegen. We komen in het dorpje Courgies waar we dat willen eten wat we in Chablis hebben gekocht. Het is nu 30 graden. Ik stel voor te proberen bij het kerkje te kijken of deze open is want in kerken is het koel en dit kerkje zou een bijzonder

interieur hebben. Daar aangekomen blijkt deze normaal altijd dicht te zijn maar nu is toevallig de pastoor er die iemand de kerk liet zien i.v.m. een doopsel. Wij krijgen nu ook de gelegenheid om rond te kijken en zien de diverse processiestaven van de verschillende gilden uit de 18^e eeuw. Er zou hier ook een bijzonder relikwie zijn, een spijker/nagel waarmee Jezus aan het kruis geslagen is en dat eens per 3 jaar getoond worden. Hierna vraag ik of er een bar is of zo. Een bakkie zou ik wel lusten. Nee, helaas maar meneer pastoor vraagt of we een Chablis lusten en dus zitten we voor zijn huis een broodje uit Chablis te eten en drinken een Chablis uit 2012. Lekker én gezellig. Na een half uurtje lopen we verder. Het parcours is vandaag zeer heuvelachtig en er zitten een paar flinke klimmetjes in. Na 3 kwartier besluiten we om nog een keer te rusten in de schaduw. Het is nu echt heel heet. Rond 4 uur zijn we in Saint Syr les Colons. Hier is een gite voor 14 personen. Deze blijkt i.v.m. het pinksterweekend volgeboekt. De vrouw bij het gemeentehuis heeft wel een oplossing. Wij mogen onze tent in de tuin van de gite zetten en daar kunnen we ook nog even douchen voordat de gasten komen om 8 uur. Wij vertrekken toch morgen vroeg. De deur naar het toilet van het gemeente huis blijft die nacht voor ons open. Alles komt weer goed. We halen nog even brood voor het ontbijt en dan maak ik eten. Maar eerst het welverdiende biertje. Na het eten komen de gasten van de gite. Het blijken allemaal jongeren te zijn die een driedaags vrijgezellenfeest hebben. Het is alsof we in een discotheek proberen te slapen. Om 4 uur in de nacht wordt het pas stil.

7 juni Arcy sur Cure 21 km

Vannacht dus echt heel weinig geslapen maar we gaan toch om 5 uur ons bed uit. Ton en ik ontbijten eerst en pakken dan alles in. Ik loop weer vooruit en zal Ton in Cravant weer tegenkomen. Ik loop weer langs de weidsheid van het Franse land. Ik ben een paar keer met de auto door Frankrijk gereden, dan zie ik hoe groot en wijds het landschap is. Nu ik door dit immense landschap loop, ervaar ik de enorme ruimte en de weidsheid ervan. In Cravant drinken we koffie en lopen we weer samen verder. In Arcy sur Cure vinden we een

camping. Hier blijven we vannacht. We ontmoeten hier Niels, ook een pelgrim uit Nederland. Hij is nu ruim 2 maanden onderweg. We eten gezamenlijk bij de snackbar. In de verhalen herkennen we ons zelf, de pelgrim. Helaas kunnen we hier ook niet vroeg slapen want er is vanavond live muziek tot half 11. Deze muziek is gelukkig niet zo hard als gisteren en om 11 uur slaap ik.

8 juni Vezelay 20 km

Vandaag loopt Niels met me mee. Hij loopt niet de klassieke route die wij lopen vanaf Reims tot Vezelay en hij heeft ook nog niet met iemand meegelopen. Wij zijn de eerste pelgrims die hij onderweg ontmoet. Ton gaat weer wat later weg. Om kwart over 7 lopen we van de camping af omdat het winkeltje in het dorp pas om half 8 open gaat en we hebben brood nodig omdat morgen de winkels dicht zijn. Eenmaal onderweg is de route mooi en zwaar. Veel klimmen en heel warm, 29 graden. In het eerste plaatsje waar we doorheen lopen is een rommelmarkt. Daar lopen we even overheen en drinken een kop koffie met cake. Ik koop er een witte blouse met lange mouwen tegen de felle zon. Na deze korte pauze volgen er meer. Het is echt zó heet. In Asquins staat een kerkje ter ere van St Jacques de Meerdere maar de deur is helaas dicht. Bij een informatie bord aan de zijkant van het kerkje staat een telefoonnummer dat we kunnen bellen om het te bezichtigen. Dat doen we dan maar. We wachten in de schaduw tot een oudere dame de deur komt opendoen. Hier krijgen we weer een stempel in ons pelgrims paspoort. Het is een mooi kerkje en er staat een buste van Jacob de Meerdere. Er komen nog 2 mensen het kerkje in die plots beginnen te zingen, gregoriaans, zo mooi, kippenvel krijgen we ervan. Na dit bezoek lopen we verder naar Vezelay. Nog maar 2 kilometers naar de kathedraal en wat voor kilometers, de steilste klim tot nu toe en we komen compleet uitgeput boven. Het is bijna 4 uur. In de kathedraal krijgen we een stempel en terwijl ik daar sta rollen de tranen van emotie over mijn wangen. De tweede echte etappe heb ik gehad. Ook deze kathedraal is bijzonder, hij is gebouwd ter ere van Maria Magdalena en van haar ligt een relikwie in de crypte.

Ik regel onderdak voor de nacht en koop voor Niels een Jakobsschelp voor op zijn rugzak nadat ik gezien heb dat er bij hem iets gebeurd is, hij is van een wandelaar een Pelgrim geworden. Hij is er heel blij mee. Dan lopen we Ton een klein stukje tegemoet om hem de laatste 500 meter naar boven te coachen. Na een biertje ga ik naar de kerkdienst. Na deze dienst eten we met zijn vieren, Albert blijkt inmiddels ook hier aangekomen te zijn. Dan is het tijd om te douchen en te slapen. We slapen op een zaal met 10 bedden.

9 juni Bazoches 16 km

Rond kwart voor zes staan er 4 mensen op uit de slaapkamer. 1 pelgrim, Frank, die ik in een kerk in Troyes heb ontmoet, vertrekt richting Puy en Velay en 3 anderen vertrekken richting Nevers. Niels geeft aan een flink stuk te lopen en Albert houdt het bij 15 km. Om 7 uur vertrek ik. De rest is dan net weg. Om 9 uur loopt het zweet al weer met straaltje langs mijn lijf. Onderweg stop ik bij een kerkhof waar vers koud water is. Rond half 1 kom ik in Bazoches aan. Volgens de routegegevens die ik in Vezelay heb gekocht is hier een slaapplek en op 25 km. Ik kies ervoor om hier een slaapplek te zoeken maar bij de gite is het al vol. Ik wordt naar een hotel restaurant la Grianotte verwezen maar die is vandaag dicht vanwege een feestdag. De eigenaar die in de tuin zit vraagt of ik een tent bij me heb want dan kan ik de tent in de tuin zetten. Onder een boom zet ik mijn tent op en ik krijg wat warm water om mijn was te doen. De familie zit aan de Barbecue en als ze uitgeeten zijn krijg ik wat eten dat zij over hebben en hij biedt aan om in het hotel nog even te douchen. Opgefrist ga ik naar mijn tent, pomp mijn luchtbed op en ga languit in de schaduw liggen slapen. Het is inmiddels 32 graden. Heel heet dus. Morgen wil ik nog eerder vertrekken want dan wil ik ongeveer 24 km lopen. Er is hier niemand die me kan storen of die ik stoor maar ook niemand om even mee te praten of zo.

10 juni Guipy 34 km

Om half 6 ben ik al onderweg. Het belooft weer een hete dag te worden en ik ben blij dat ik vroeg loop. De planning is 24 km. Na ongeveer 3 uur lopen spreekt een vrouw in Anthien mij aan, zij blijkt Nederlandse te zijn die daar een 2e huis heeft. Ze nodigt me uit om thee te drinken in de schaduw samen met haar man en biedt me echt Hollands brood aan dat in Frankrijk is gebakken. Dat smaakt me uitstekend. Na een half uurtje loop ik weer verder. Het is iets minder warm dan gisteren. Vandaag maar 28 graden. Ik heb begrepen dat in Corbigny winkels zijn en omdat in Frankrijk de meeste winkels tussen 12 en 3 dicht zijn zet ik de vaart erin. Om kwart voor 12 ben ik in de winkelstraat waar het markt blijkt te zijn. Ik zoek snel een bakker en wil net iets gaan drinken als ik mijn naam hoor. Albert en Niels zijn er ook. Die zijn elkaar gisteren tegen gekomen en hebben in dezelfde gite geslapen. Zij zijn nu net 10 km onderweg. Maar ik inmiddels 20 km. Voor hun was de camping op 24 km te dichtbij en omdat ik me nog wel fit voel besluit ik mee te lopen tot de volgende camping die ergens tussen de 30 en 34 km voor mij zou liggen. Goed moe komen Niels en ik aan op de camping, Albert besluit om nog verder door te lopen, hij voelt zich nog fit en wil eerder in Nevers zijn. We komen aan op een eenvoudige camping bij een kleine boerderij. Nadat de tent is opgezet, douche en eet ik wat. Het valt me op dat Niels steeds een trui om zijn heupen heeft hangen en ik vraag hem of daar een reden voor is. Hij zegt dat hij last heeft van zijn heupband van de rugzak en zo een stuk minder. Omdat ik het probleem herken besluit ik om morgen mijn vest onder mijn heupband te doen. Nu heb ik op de plaats van mijn heupbotten blauwe plekje's zitten van de druk erop. Na het eten lopen we nog even naar het dorpje voor een biertje.

11 juni Premery 23 km

Rond 8 uur lopen we de camping af naar het winkeltje in het dorpje waar we de avond ervoor brood hebben besteld. Daar drinken Niels en ik nog even vlug een bakkie koffie en om 9 uur zijn we echt op weg. Na 7 km komen we in Saint Reverien waar een kerkje aan deze heilige is geweid. Het is een mooi kerkje met bijzondere fresco's. Hierna krijg ik het fysiek moeilijk en elke drie kwartier rusten we een kwartiertje. Het is weer heel warm en de zon brand flink. Er zijn hele stukken op de route dat we in de volle zon lopen zonder een zuchtje wind. Ik ben blij dat ik vandaag niet alleen loop. Uiteindelijk bereiken we na 23 km de camping van Premery en daar is Albert inmiddels ook aangekomen. Ik zet de tent op en neem een verfrissende douche. Onze Nederlandse buurman brengt mij even naar de intermarche waar ik onder andere bier en toetjes haal. Dan eten Albert, Niels en ik samen ons eigen eten op. Nog even een bakkie koffie en weer vroeg naar bed.

12 juni Guerigny 19 km

Ik sta bijtijds op en ben om 7 uur klaar om te vertrekken. Niels neemt een rustdag op de camping en Albert vertrekt iets later. Zelf heb ik besloten dat ik in Nevers een rustdag neem. Dat is nog 2 wandeldagen van iets minder dan 20 km. Ik doe er alweer een half uur over om de route op te pakken. De eerste 10 km gaan goed. Albert haalt me in en we lopen samen verder. Mijn voeten en benen beginnen steeds meer te protesteren. In Guerigny drinken we wat en ik ga op zoek naar het hotelletje dat op de lijst staat. Veel meer kunnen mijn voeten vandaag niet aan. Ik word naar de kamer gebracht die veel te duur is voor wat je er voor krijgt maar ik heb even geen keuze. Ik fris me op en ga mijn rugzak herindelen. Bij anderen heb ik dingetje gezien wat me beter lijkt met het indelen. Ook zoek ik uit wat naar huis gestuurd kan worden. Morgen of zaterdag doe ik dat op de post, dat scheelt ruimte en gewicht. (Oa

mijn route boekje van Reims naar Vezelay). Al mijn elektronische spullen laad ik op. Jammer dat ik geen Wi-Fi heb ik dit hotelletje. Het is sowieso niet een goed hotelletje, ik heb een hele kleine saaie kamer die niet echt schoon is. Ik ben blij dat ik morgen weer vroeg weg ben. Mijn blog bijwerken lukt helaas niet zonder Wi-Fi. In het dorpje eet ik wat makkelijk en ik ga vroeg naar bed zodat ik morgen weer fit ben.

13 juni Nevers 15 km

Om 6 uur loop ik weer op de route. Vandaag 14 km tot de kathedraal van Nevers. Het is al 19 graden maar het voelt lekker koel. Na 4 km kom ik weer bij een begraafplaats met een watertappunt. Ik ververs mijn water wat ik in het hotel niet kon doen omdat de wasbak te klein was voor mijn literflessen. Ik eet nog een broodje en ga weer verder. Ongeveer 5 km voor de kathedraal van Nevers neem ik weer een korte pauze en eet weer wat brood. Wanneer ik net Nevers inloop zie ik Albert. Hij is gisteren toch tot de rand van Nevers doorgelopen en heeft daar bij een particulier onderdak gevonden. Samen lopen we naar het centrum, drinken een bakkie koffie en lopen door tot de kathedraal. Hierna splitsen we weer en ik ga onderdak regelen bij Espace Bernadette. Op dit terrein staat het kerkje waar st Bernadette ligt opgebaard. Er is hier een speciale gite voor pelgrims waar ik terecht kan na half 3. Mijn rugzak kan ik wel bij de receptie achterlaten. Ik ga naar de kerk om naar st Bernadette te kijken. Ze ligt daar in een glazen kist opgebaard. Het is heel bijzonder om te zien hoe ze er na 150 jaar uitziet. Er begint net een kerkdienst en ik neem plaats om dat te volgen. Dat blijft lastig in het Frans. Hierna loop ik het centrum weer in om te lunchen en koop een wandelkaart. Om half 3 ben ik terug en krijg de sleutel van de gite waar ik eerst een verfrissende douche neem. Ik wil net naar het postkantoor en de supermarkt lopen als Niels aankomt. Hij heeft vandaag de 34 km vanaf de camping in één dag gelopen. Ik doe boodschappen voor 2 dagen en ga koken en eten, pasta met een lekker koud biertje. Morgen neem ik een rustdag.

14 juni Nevers 0 km

Om half 8 zit ik al aan het ontbijt. Uitslapen lukt niet echt. De andere gasten ontbijten in het hoofdgebouw. In de ochtend doe ik alles heel rustig aan. Ik douche nu ook even vóórdat ik de deur uitga wat ik op een wandel-dag niet doe. Aan het eind van de ochtend haal ik de stempel van de kathedraal en ga op zoek naar een boekhandel. Daar vind ik tot mijn vreugde een kaart waar alle chemins op staan naar Santiago de Compostella. Ik zie dat er een verbindingsroute is die over Clermont-Ferrand gaat en dus kan ik nog even de schelpen markeringen blijven volgen. Ik heb geen gedetailleerde kaart maar dit is al heel wat. Voor Niels, die ook een rust- en voorbereiding dag heeft, laat ik een kopie maken omdat de boekhandel nog maar 1 kaart heeft. Over een kleine 40 km splitst zijn route en de route die ik ga lopen. Tevreden over mijn aankoop lunch ik met de pasta die ik gisteren teveel heb gemaakt. Ik bekijk de kaarten, maak plannen en voel me tevreden. Het is globaal maar het is beter niets. Ik loop nog even naar de supermarkt voor wat vers brood en nog een paar biertjes. Dan is het weer genieten in het zonnetje waar ik lekker zit te lezen. Lekker uitgerust eten Niels en ik in de ruime keuken ons eigengemaakte eten op. Bijtjids ga ik naar bed. Morgen weer op pad en omdat we geen idee hebben waar we een slaappleats kunnen vinden kan het een lange dag worden. Zonder detailkaart is het allemaal weer een stuk onzekerder.

15 juni Saint pierre le Moutier 30 km

Om 7 uur verlaten Niels en ik het plezierige onderkomen bij Espace Bernadette. Bij de brug over de Loire hebben we al snel de schelpen gevonden. Na ongeveer 2 uur schelpen volgen komen we in een klein dorpje aan waar weer een brocante is (rommelmarkt). Hier drinken we een bakkie koffie en ik koop er een zonnebril. We lopen weer door en het loopt best goed vandaag. We komen door een plaatsje St Parize le Chatel waar we de kerk bezoeken. Hier zijn weer mooie dingen te zien. We willen tot St Pierre le Moutier lopen en daar zoeken naar onderdak. We hebben geen flauw idee hoe ver dat is

omdat we geen gedetailleerde routekaart hebben. Vlak voor de snelweg naar het dorp wordt er verteld dat er een camping is, we moeten de borden Centre Ville volgen. Ik heb inmiddels weer goed moeie voeten. We lopen net het dorp binnen als er een auto stopt die vraagt of we op zoek zijn naar de gite voor st Jacques. Daar hebben we oren naar en ze geven ons een korte lift naar de gite. Daar worden we hartelijk ontvangen en kunnen vanavond mee-eten. Totaal toch 30 km gelopen. Het weer was goed. Warm maar met wat wind erbij. Een goede wandel-dag met weer een verrassend eind. Morgen splitsen de wegen van Niels en mij. Ik ga dan pal zuid en hij meer naar het westen.

16 juni St Leopardin-d'augy 20 km

Rond 8 uur lopen Niels en ik weg bij de gite en na een kilometer omlopen zitten we weer op de route. Om half 10 zijn we in Le Veudre waar de routes zich zouden moeten splitsen. In het dorpje drinken we wat en volgen nog even de schelpen. Bij de begraafplaats zien we de splitsing en gaat Niels verder via de Jacobswegen met de schelpen en ik pak de Gr 300 (grand randonnee) die is aangegeven met de rood witte markering. Het went snel om nu op deze markeringen te letten. De wegen zijn eindeloos lang, zonnig en warm. Het is best weer vermoeiend en stil nu ik weer alleen loop. Ik zie dat de eerste redelijke plaats St. Leopardin-d'augy is en daarna Souvigny maar dat is nog eens 25 km verder. Zodra ik in St Leopardin-d'augy ben word ik door een schooljuffrouw verwezen naar een minicamping ongeveer 700 meter verderop. Deze wordt gerund door Nederlanders. Daar hebben ze voor mij ook een toeristenkaart waar de GR duidelijker op is aangegeven. Op de camping is een grote visvijver en een redelijk veldje om mijn tent op te zetten. Ik kook weer zelf en ben blij dat ik hier wel een biertje kan kopen. Vandaag 20 km in de benen. Nu weer even rust tot morgenvroeg. Ik merk dat ik steeds meer vertrouwen heb dat alles goed gaat en dat er altijd wel een onderkomen is als ik die nodig heb. Er wordt me regelmatig gevraagd of ik niet bang ben en ik kan oprecht zeggen dat ik dat niet ben.

17 juni Souvigny 24 km

Als ik bijna klaar ben met mijn tas inpakken vangen 2 mannen die aan het vissen zijn weer een grote vis die ik nog even van dichtbij bekijk. 5 minuten later loop ik weg van de camping. Het is bewolkt en een beetje fris maar het is prima weer om te lopen. Ik merk dat mijn voeten nog gevoelig zijn en ik moet nog een flink stuk. Ik kies ervoor om stukjes niet de GR 300 te volgen omdat dat heel veel omlopen is. In st Mendoux pak ik de route weer op maar hier lijkt vandaag geen einde aan te komen en de zon schijnt weer volop. Wel kom ik af en toe het merkje van de schelp tegen maar Souvigny zie ik niet verschijnen. Ik word er moedeloos van. Wanneer ik het plaatsnaambordje zie lijkt het meer een gehucht dan een stadje. Ik loop de straat door en kom uiteindelijk in een echt centrum uit. Bij het museum naast de kerk vraag ik of zij een slaappleats weten. Zij verwijzen me naar het huis met de schelp. Daar is op dat moment niemand aanwezig maar een buurvrouw raadt aan wat te rusten en de eigenaar komt later wel. Na bijna een uur komt er de man die daar woont. Alles in en om dit huis staat in het teken van st Jacques de Compostella. Hij vertelt dat hij ook de chemin gelopen heeft. Ik vraag of er een pelgrims slaappleats is. Hij meldt dat de gite gesloten is maar hij bedenkt iets. Hij neemt mij mee naar een piepklein huisje wat van zijn kinderen blijkt te zijn maar nauwelijks gebruikt wordt. Dat is mijn plek voor deze nacht, stoffig maar droog en warm. Morgen weer vroeg op richting chatel de neuvre.

18 juni Chatel de Neuvre 27 km

Om 7 uur sta ik weer buiten. Ik haal gelijk brood bij de bakker die net open is. De route gaat al snel het bos in waar ik van oost naar west en van noord naar zuid wandel. Ik raak mijn richtinggevoel volledig kwijt. Het is een groot en mooi bos en je ziet er bijna niemand. In 3 uur tijd ben ik 5 mensen tegengekomen. Wat ik onderweg wel zie is Art de Chemin. Kunst langs de wandelwegen van st Jacques. Sommige de moeite waard en andere zijn mijn smaak niet maar het is wel vreemd om midden in het bos een stuk kunst te zien.

Het is weer een lange route vandaag. Totaal 27 km. Het is warm en in de middag trekt de lucht dicht en rommelt het flink. Af en toe vallen er spetters. Als ik op de camping aankom houdt het op met zachtjes regenen en wacht ik met de tent opzetten tot het droog is. Daarna de dagelijkse dingen als douchen en eten. Misschien ga ik even uit eten maar ja, dat is in Frankrijk altijd heel laat. Ik loop straks eerst even de 500 meter naar het dorpje om te kijken wat er mogelijk is. Na het douchen loop ik langs de deels drooggevallen mooie rivier d'allier. Dan loop ik naar boven het dorpje in. Er is een bar en een bistro en beiden zijn ze dicht. Ik heb inmiddels echt trek en baal gigantisch. Ik had net gehoord dat Bart en Bianca patat eten en voetbal kijken. Ik voel me zielig, down en chagrijnig. Dan maar mijn noodrantsoen; een blik bonen met worst opwarmen. Ik heb er eigenlijk geen zin in. Op de camping spreekt een Duitse buurvrouw mij aan en ik leg kort uit dat ik baal en waarom. Ze is net aan het koken voor haar gezin en ze nodigt me uit om mee te eten. Het is best gezellig zo en het neerslachtige gevoel zakt weer weg. Bijtijds ga ik mijn tent in.

19 juni Louchy Montland 17 km

Om 7 uur loop ik van de camping af. Ik beloof mijzelf niet te ver te lopen want ik merk dat ik het even rustig aan moet doen. De eerstvolgende grote plaats ligt op 32 km en dat probeer ik in tweeën te doen. Na ongeveer 12 km kom ik in Vermeuil en Bourbonais en vind er een klein winkeltje waar ik 2 croissants haal, wat sapjes en nootjes en vraag gelijk of zij iets van onderdak weten. Zij geven aan niet eerder iets te weten dan in Chantelle. Dat is dus 32 km vanaf mijn start vandaag. Ontmoedigd loop ik verder maar ik geef niet op. Ik besluit om vanaf ongeveer 17 km bij Louchy Montfand actief te gaan zoeken. Ik trek het echt niet om 32 km te lopen vandaag, ik heb mijn herstel nodig. Daar aangekomen bezoek ik het kerkje en loop er rond. Ik zie een bar waar ik naar binnen ga voor een bakkie koffie. Daar vraag ik aan de barvrouw of zij ergens onderdak weet. Zij belt voor mij een gite maar die is echt te duur. Er blijkt nog een chambre d' hotel te zijn en die is beter. Ze brengt me erheen met de auto

maar omdat mijn cash geld opraakt rijdt ze me ook even naar een grote stad 10 km verderop om te pinnen. Er is ook geen restaurant in dit dorpje maar deze vrouw biedt aan te koken en vraagt wat of ik wil eten. Sla, hamburger en veel frites. Om 6 uur word ik in de bar verwacht. De kamer is heel goed en als eerste ga ik douchen, de tent te drogen zetten en lunchen. Ik kan in de tuin onbeperkt kersen plukken. Ik geniet echt even van mijn rust met wat drinken en een zak nootjes. Dit heb ik echt even nodig. Om half 6 loop ik naar de bar 1 km verderop. Er is één tafeltje gedekt en die is voor mij. Annie, de vrouw van wie de bar is heeft gekookt. Ik krijg verse salade met tomaat en een bieflapje met gebakken aardappel blokjes, 2 bier en een koffie. Een heerlijke maaltijd speciaal voor mij gemaakt. Dit vind ik zo gaaf.

20 juni Overweging

Ik ben nu 7 weken onderweg en ik weet even niet meer of ik op schema zit. Ik heb nog 6 weken te gaan. De kaart met alle chemins van st Jacques doet mij nadenken. Ik ga mijn route aanpassen zodat ik niet langs drukke wegen hoef te lopen. Ik realiseer me wel dat ik op elke 20 km doorgaande weg, ongeveer 25 km loop. Het voordeel is wel dat ik alleen maar de markering hoef te volgen, veiliger en mooier loop en niets hoef uit te zoeken. Ook is men op deze route meer ingesteld op pelgrims. Hoe ik precies ga lopen weet ik nog niet maar ik ga eerder westwaarts dan gepland en laat bepaalde te bezoeken locaties voor een later tijdstip. Het geeft me rust hierover nagedacht te hebben én met Bart overlegd te hebben. Ik heb onderweg veel geleerd over wat er is en kan.

20 juni Chantelle 16 km

Om 7 uur zit ik aan een heerlijk ontbijt. Ik kan kiezen uit veel verse dingen, donker notenbrood, kersen, aardbeien en confituur uit eigen tuin. Om half 8 loop ik weer naar de bar waar ze ook brood verkoopt. Ik koop de pain cereal die ik gisteren besteld heb en ben weer snel op de route. Vandaag maar 16 km. Het loopt lekker, ik ben goed

uitgerust. Wanneer ik aankom in Chantelle vraag ik eerst naar een camping maar die is gesloten. Men verwijst me direct naar het huis met de schelp. "De vrienden van st Jacques". Daar wordt ik enthousiast welkom geheten door een Nederlandse hostess. "Mijn eerste pelgrim deze week, kom binnen, we zijn net aan het koken, eet je mee?" Dit voelt heerlijk. Na het eten fris ik me op en bekijk dit historische stadje. Op aanraden van Jean, de Nederlandse, ga ik om half 6 naar de abdij waar de nonnen hun vesper zingen. Na afloop spreekt non Brigitte me aan bij mijn voornaam en vraagt belangstellend hoe het gaat en nodigt me uit voor de mis van 8 uur speciaal voor pelgrims. Om 7 uur ga ik eten en daarna naar de dienst. Om 8 uur zit ik in de kerk van de abdij. Er worden liederen gezongen en na een paar liederen word ik naar voren geroepen tussen de nonnen. Daar wordt een gebed gelezen speciaal voor mij, met mijn naam en bestemming erin genoemd. Ik voelde mij zeer vereerd dat ze dit speciaal voor mij hebben gedaan.

Het is een fantastische dag en ik voel me weer vol energie en vertrouwen voor de volgende 6 weken.

21 juni Ebreuil 25 km

Om kwart voor 8 ben ik onderweg en loop ik het stadje in. Er is een rommelmarkt en de route loopt er dwars overheen. Zodra ik het stadje uitloop zie ik heel in de verte Puy de Dome liggen pal ten westen van Clermont-Ferrand. Wat een uitzicht. Ik ben echt in de Auvergne en dat merk ik ook gelijk. Ik moet veel klimmen en dalen maar het gaat fantastisch. Die 2 dagen wat rustiger aan doen hebben me goed gedaan, maar ook dat ik weer overzicht heb over wat ik nog ga doen. Begin van de middag loop ik onder een snelweg door. Daar bedenk ik me dat niemand daar boven op de weg ook maar enig idee heeft over het mooie gebied hieronder en dat daar een pelgrim in deze warmte over een van de vele Romeinse wegen loopt. Wegen die eeuwen geleden zijn aangelegd en sindsdien hebben hier velen overheen gelopen. Ik voel me een deel van deze geschiedenis. Even verderop is een riviertje waar ik even stop. Ik doe mijn schoenen en sokken uit, rits mijn broekspijpen af, trek mijn crocs aan en loop het

ondiepe water in. Daar ga ik op een droge steen zitten genieten van wat er te zien is. Vanaf dat punt is het nog een uurtje naar Ebreuil waar ik op een camping ga staan. Het is een heerlijke dag.

22 juni Chatel Guyon 34 km

Opgewekt loop ik om 7 uur van de camping af. In het dorpje haal ik wat brood en pak de route weer op. De eerste uren lopen lekker. Wat klimmen en dalen en mooie vergezichten. Aan het eind van de ochtend heb ik een dipje, ik weet niet waarom. Het gaat nog even regenen en de poncho gaat aan. Begin van de middag is het weer droog. Ik neem even rustig pauze en merk dat het me goed doet. De route loopt een stuk langs een kabbelend beekje en het gaat weer soepel. In Combronde ga ik op zoek naar een camping maar die is er niet, wel chambre d'hotel maar die vind ik te duur. De vrouw van de bakker biedt aan om in de tuin de tent op te zetten voor 40 euro. Ik ben klaar met dit dorp en omdat ik me nog fit voel loop ik door. Ik wil het onderweg proberen. Het eerste dorp is uitgestorven en in het tweede dorp ook nul. Ik begin nu wel moe te worden en baal flink en als ik dan nog ruim een kilometer fout loop rollen de tranen over mijn wangen. Ik weet het niet meer. Mijn vertrouwen wordt flink op de proef gesteld. Ik blijf de route volgen en kom in Gimeaux. Na wat vragen helpt een jonge vrouw me. Zij zoekt op internet de dichtstbijzijnde slaapgelegenheid. Een camping in een plaats 5 km verderop en ze wil me er graag naar toe brengen. De tranen branden in mijn ogen zo blij ben ik, ik ben echt op, vooral mentaal. Morgen is het ongeveer 5 km om weer op de route te komen. Op de camping maakt een Nederlands echtpaar mij blij met een lekker koud biertje. Ik ga snel douchen en krijg het vertrouwen terug voor de volgende etappe.

23 juni Clermont-Ferrand 25 km

De lucht is betrokken als ik mijn tent inpak. De tent is droog en als ik helemaal klaar sta om te vertrekken vallen de eerste spetters en dat blijft de hele dag zo. Omdat ik de route kwijt ben loop ik op kaart langs de autowegen. In de meeste gevallen is daar een fietsstrook en

loopt het goed maar niet mooi. Vandaag wil ik naar Clermont-Ferrand en dat is ca. 25 km over de weg naar het centrum. Rond 12 uur passeer ik het bord Clermont-Ferrand, vanaf daar doe ik er nog anderhalf uur over om bij de kathedraal te komen. Eerst ga ik naar het VVV om te kijken wat zij voor me kunnen doen wat onderdak betreft. Ze verwijzen mij naar een goedkoop hotel op 10 minuten lopen. Daar ga ik eerst naar toe. Ik fris me op en ga weer naar het centrum. Ik stuur 1.3 kg naar huis, zoals kookspulletjes en kaarten wat ik te weinig gebruik om mee te dragen. Vervolgens koop ik een boekje over de route voor de volgende 110 km. Ik bezoek de kathedraal en haal er een stempel in mijn credential. Daar sta ik nog even te praten met 3 pelgrim route kenners. In de kathedraal kan je ook 250 treden naar het dak lopen en dat doe ik. Het uitzicht is fantastisch over de stad en de vulkanische bergen erom heen. Ik eet en drink wat in de stad voor ik naar het hotel ga. Daar zijn wasmachines en daar ga ik maar eens gebruik van maken. Ik heb het gevoel dat ik mijn kleren niet meer schoon krijg met een handwas. Met dit hete weer ruikt het aan het eind van de dag niet echt fris meer.

24 juni St Satunin Abbaye N-D de Randol

Om 7 uur zit ik aan het ontbijt en om half 8 sta ik buiten. Het is bewolkt maar droog. Ik loop naar het centrum om daar de route op te pakken. Met het boekje in de hand duurt het nog 3 kwartier voordat ik een beetje door kan lopen. Ik mis weer een schelp en loop verkeerd. Een vrouw die een wandeling maakt helpt mij en vanaf de rand van Clermont-Ferrand gaat het beter. De route stuurt me door dorpjes en laat me heel flink klimmen door smalle bospaadjes. Gaaf maar het schiet niet op. Na een klim van bijna een uur kom ik bij een plateau en kan ik heel Clermont-Ferrand zien en heel veel eromheen. Het uitzicht is geweldig en dat is niet op een foto vast te leggen. Het is 12 uur en ik ben nog niet echt opgeschoten. Aan de andere kant van de berg loop ik naar beneden en raak weer de markeringen kwijt en na wat vragen loop ik een stuk via de weg. Na 1 km kom ik erachter

dat ik 5 km heb gelopen en flink geklommen in 2 uur vanaf een dorpje 3 km verderop. Ik besluit wat meer te kijken of de route altijd wel gunstig is. Bij Chanonat pak ik de route weer op naar Chadrat. Dat is weer een flinke klim maar wel de kortste weg. Deze weg is heel hobbelig met grote keien. Daarna binnendoor naar St Saturnin waar ik even na vieren aankom. Ik bel de abdij en daar kan ik slapen, nog maar een klein stukje lopen, nou ja, nog 2 km flink klimmen. Ik meld me bij het klooster waarna ik naar het logement word gebracht, nog eens ca. 500 meter klimmen. Pff, ca. 26 km gelopen met héél veel hoogtemeters. Mooi en zwaar.

25 juni Issoire 26 km

Om kwart voor 7 loop ik weer. Eerst de 2 km terug naar de weg. Ik besluit dat ik niet volledig de route van de schelp ga volgen maar stukken over de weg ga lopen. Het is zonnig maar niet warm. Na 12 km kom ik in Champeux en ik krijg een flash back. Ik zie Bart met mij zitten op een muurtje waar we, tijdens een vakantie, samen een toetje aten aan de rand van een plein waar een rommelmarkt was. Ik ben hier eerder geweest. Een prettige flash back dat mij een warm gevoel geeft. Het leven is goed. In dit dorp haal ik wat eten en pauzeer even. Hierna volg ik weer de schelpen naar een plateau met een fantastisch uitzicht. Ik loop volop te genieten. In Issoire eet ik eerst wat voordat ik de camping op zoek. Op de camping doe ik opnieuw de was. In het Hotel in Clermont-Ferrand had ik ook gewassen maar er zat daar geen wasmiddel in. Deze was is nachts niet droog geworden en in de tas flink gaan stinken. Nu is alles weer schoon en droog. Morgen weer fris beginnen. Nog even douchen en dan naar bed. Morgen ligt Jumeaux op de planning. Volgens de schelpen 32 km maar dat probeer ik weer in te korten door stukjes over de kleine wegen te gaan.

26 juni Brassac les mines 27 km

Om 4 uur word ik wakker van de kou, ik draai nog wat en trek toch maar iets warmers aan. Maar veel slaap ik niet meer. Om even na 7

uur ben ik weer onderweg. De wandelroute uit Issoire kan ik niet vinden en de eerste 8 km loop ik in de berm van een snelweg die drukker is dan ik zou willen. 300 meter voor de afslag wordt ik door de Franse politie opgepakt want ik mag natuurlijk niet langs de snelweg lopen. 300 meter verder zetten ze me weer af bij de weg die op mijn route ligt. De kilometers tot het eerste plaatsje Le Broc zijn nog niet prettig, maar daarna gaat het beter met het parcours. Vandaag heb ik wel meer last van mijn voeten, een beurs gevoel. Ik heb de route weer aangepast en na ongeveer 23 km kom ik in Jumeaux. Daar rust ik even uit in de kerk omdat er net een buitje overkomt. Ik lig even op een kerkbank met de voeten omhoog en masseer ze een beetje. Na een kwartiertje pak ik het boekje erbij en het blijkt dat hier geen camping is maar wel een hotel. Ik kijk wat verder en zie in de plaats 3 km verderop een gemeente camping is. Ik loop verder en kom na 4 km bij de camping waar het heel stil is. Ik begin moe te worden. Passanten zeggen me dat de camping wel open is maar dan moet ik het telefoonnummer dat op het hek staat bellen. Dat doe ik maar en spreek een antwoord apparaat in om teruggebeld te worden, best eng in de Franse taal. Omdat ik niet weet of ik teruggebeld zal worden loop ik richting het centrum want bijna al mijn brood is op en ander eten heb ik niet echt, misschien kan ik daar iets eten en bedenk ik iets anders voor onderdak. Ik ben bijna bij de hoofdweg als ik word teruggebeld. Ik kan terecht op de camping en ben dan daar alleen. De beheerder, een halve hippie om te zien, laat me overnachten in een yurt voor de prijs van een tent. Omdat ik nog eten nodig heb biedt hij aan me naar de winkels te brengen. Met voldoende eten en drinken ben ik terug op de camping. Mijn tent zet ik even uit om te drogen en ik ga uitgebreid koken en eten. Er komt toch nog een gast die achter op de camping staat waar hij blijkbaar een vaste caravan heeft. Wat een rust. Dit doet me weer goed. Vannacht minder koud, een normaal bed en een droge tent. Morgen richting Brioude. Daar schijnt een speciaal pelgrims onderdak in Saint Julien te zijn.

27 juni Brioude 23 km

Ik vertrek weer om 7 uur na een hele goede nachtrust. Met etappe 4 uit mijn boekje ben ik al verder doordat ik gisteren langer door heb gelopen. Door nog meer in te korten van de schelpen route kom ik na 23 km in Brioude. In de ochtend is het nog lekker fris maar rond 11 uur is het al weer flink warm. Het is een mooie route en bijna bij de stad word ik nog bijna 2 km om gestuurd. Wat ik daardoor zie vind ik wel gaaf. Zoals meeuwen achter een boot aanvliegen zo vliegen hier de roofvogels achter een landbouwmachine aan. Regelmatig duikt er eentje naar beneden voor een prooi. Ik blijf even staan kijken voor ik de stad in ga. Daar check ik mezelf in bij een goedkoop hotelletje waar ik als pelgrim nog extra korting krijg. Speciaal onderdak voor pelgrims is er toch niet. Niemand weet hier ook van een gemarkeerde route naar Le puy-en-velay dus met een kaart en internet puzzel ik, met een biertje erbij op een terrasje, een route uit, over de rustige wegen. Op de kaart markeer ik de campings. Die liggen redelijk gunstig wat de afstanden betreft. Over de autoweg is het 63 km naar le puy-en-velay en dus voor mij minimaal 75 km. Morgen wil ik vroeg vertrekken om zoveel mogelijk kilometers te maken. Straks nog even eten en vroeg naar bed.

28 juni Chavanac Lafayette 30 km

Even na 6 uur sta ik buiten. Er zijn 2 campings onderweg. Een blijkt bij ca. 19 km en de andere ca. 10 km verder. De weg die ik kies is makkelijk te volgen, 17 km dezelfde weg volgen. Het is bewolkt en er valt in de ochtend een spatje regen. Na 20 km kom ik er achter dat ik ergens mis ben gelopen omdat ik bijna bij de snelweg ben. Ik pak mijn tablet erbij en teken de beste route naar de volgende camping op een papiertje. Dit blijkt een groot deel een boerenlandweg te zijn. Het lopen gaat goed. Natuurlijk zijn mijn voeten wat vermoeid maar dat is niet erg. Daarna is het zoeken naar de camping en ook hierbij gebruik ik mijn tablet. Ik ben net 10 minuten op de camping onder een partytent als het begint te regenen en onweren. De eigenaresse zegt dat het vannacht heel slecht wordt met kans op hagelstenen en ik

besluit een yurt te nemen. Ze hebben hier een gezamenlijke keuken waar ik kan koken. Even tijd voor mezelf en goed uitrusten. Morgen wil ik le Puy-en-Velay halen en dat schijnt rond de ca. 32 km te zijn. Dan een dagje rust en dinsdag pak ik de route van st Jacques de Compostella weer op. Nog 5 weken.

29 juni Le Puy-en-Velay 40 km

Het is eindelijk droog als ik om half 7 vertrek. Ik wil vandaag veel kilometers maken. De enige manier is via het asfalt. Bij het ontbijt kom ik erachter dat ik wel heel weinig te eten bij me heb. Ik maak me zorgen of ik wel een winkel tegen kom die open is op zondag. Op de kaart zoek ik de meest gunstige weg om te lopen maar in het echt zijn die wegen niet altijd te vinden en loop ik mis. Weer een kilometer extra gelopen. Ik pak mijn tablet erbij, kies een andere weg en kom in een grotere plaats aan, Saugues Ste Marie. Daar blijkt niet alleen de bakker open te zijn maar ook een kleine buurtsuper. Ik ben blij dat ik mijn levensmiddelen voorraad kan aanvullen en ik ga met een rustiger gevoel weer op weg. Nog maar 12 gelopen en de kortste route geeft nog 24 aan. Vandaag word ik er moedeloos van, ik wil zo graag vandaag in le Puy-en-Velay aankomen maar de weg lijkt steeds langer te worden en ik zie vandaag alleen maar asfalt. Zelfs van de vergezichten kan ik niet genieten. Ik bel Bart even op en dat sterkt me wel weer. Even tegen iemand kunnen aanpraten doet me goed. Met hernieuwde zin loop ik verder en weer loop ik fout. Ik besluit de D590 te nemen die helemaal naar le Puy-en-Velay gaat. Het is dan nog 16 km. Ik reken uit dat als het kilometer paaltje op 70 staat ik er moet zijn. Onderweg kan ik weer genieten van de mooiste vergezichten, wat fantastisch. Ik tel elke kilometer af. Bij paaltje 60 stuur ik Bart een berichtje; "Nog 10 km, ik ga ervoor." Ik krijg nog een flinke onweersbui over me heen maar blijf doorlopen. In Le Puy-en-Velay zoek ik de kathedraal. Een oude kleine man wijst me de weg en loopt zelfs een stukje mee. Zodra ik de kathedraal zie krijg ik nog een uitdaging. Een hele steile klim en zeker 80 treden naar de kathedraal voordat ik moe in een kerkbank neerplof om uit te rusten. Vandaag tot aan de kathedraal zeker 40 km gelopen en ik ben 12 uur

onderweg geweest. Ik laat even mijn tranen van vermoeidheid en opluchting de vrije loop. Ook dit is weer een belangrijk ijkpunt. Het vinden van onderdak gaat hier heel snel. De vrienden van st. Jacques zitten om de hoek van de kathedraal.

Vandaag een route gelopen met veel klimmen en dalen, met zon en regen met voor en tegen en morgen, heb ik een rustdag.

30 juni Le Puy-en-Velay 0 km

Een rustdag. Uitslapen kan in deze gite niet want het ontbijt is tussen half 7 en half 8 en om half 9 gaat de gite dicht tot 3 uur. Half 7 zit ik dus aan het ontbijt, waarna ik een wasje doe en even over 8 uur vertrek ik. De pelgrims-mis is om 7 uur begonnen en ik loop naar de kathedraal om te kijken of er nog pelgrims zijn. Nog een handje vol staan klaar om te vertrekken. Elke dag vertrekken hier 50 tot 100 pelgrims/wandelaars. Ik praat nog even met een paar wandelaars en kijk ze na. Op weg naar hun avonturen. Morgen loop ik daar tussen al die anderen, toch bijzonder. Ik voel me verbonden met ze ook al is het voor de meeste hun eerste dag. Ik zoek een café op voor een bakkie thee en ga rustig een uurtje zitten lezen. Dan is het tijd om een boekje en wat kaarten naar huis te sturen en daarna de toerist uit te hangen. Ik loop wat rond, lunch op mijn gemak, drink en lees nog wat, doe de nodige boodschappen en koop toch wat kleine souvenirs. Dan loop ik bij de Notre Dame de France, een gigantische groot Maria beeld, de trappen op om te genieten van het fantastische uitzicht. Het is 3 uur geweest en de gite is weer open. Ik breng de boodschappen naar mijn slaappleats en drink een biertje waarna ik naar het café de Comino ga. Daar bekijk ik de expositie en ga naar een bijeenkomst in het café voor pelgrims. Leuk, heel leerzaam en gezellig. Hier ontmoet ik nog 8 pelgrims die hier morgen starten en we krijgen handige overnachtingtips en wat route informatie. Dan is het tijd voor een hapje eten en het avondritueel. Tja, wat doet een pelgrim op een rustdag. De toerist uithangen en relaxen.

1 juli St Privat d'allier 24 km

Om 6 uur sta ik zachtjes op en om half 7 zit ik met medepelgrims aan het ontbijt. Een snel ontbijt want om 7 uur begint de speciale pelgrims dienst. Het is druk in de kerk en ik zie bekende gezichten van gisteren uit het café. De dienst begint zoals elke katholieke kerkdienst. Na de dienst worden alle pelgrims bijeen geroepen rond het beeld van st Jacques, waar aan iedereen wordt gevraagd uit welk land hij of zij vandaan komt. Ze zijn er zelfs uit Canada en Japan. De priester zegt nog een speciaal pelgrims gebed op in 4 talen waarna iedereen een kleine medaillon krijgt en een gebed kaartje. Nog even de speciale stempel van deze kathedraal op mijn credential halen en dan is het tijd om te gaan. Dit gebeuren voelt voor mij als een warm bad en een nieuwe etappe van mijn reis. Ik heb er weer echt zin in. Deze route is heel goed aangegeven en het loopt geweldig. Het weer zit ook mee, zonnig maar niet te warm. Bijna geen asfalt, bijna geen auto's en vele vergezichten, vooral na weer een flinke klim. Onderweg loop ik met diverse medepelgrims op en merk dat ik inmiddels echt gesprekken kan voeren in het frans. Het is gezellig en leuk en geeft me een goed gevoel dat het allemaal lukt.

Ik heb er echt geen spijt van dat ik via le Puy-en-Velay ben gegaan. In st Privat d'allier vind ik eenvoudig onderdak. Een kamer met 6 bedden waarvan er 4 bezet zijn. Morgen weer een nieuwe dag en ik heb er zin in.

2 juli Falzet 29 km

Om half 7 stap ik naar buiten en weer terug. Het regent. Met mijn regencape om ga ik opnieuw naar buiten maar nu blijkt het droog te zijn geworden. Ik koop wat brood in dit dorpje en trek mijn cape weer uit en begin te lopen. De ochtend mist geeft fantastische uitzichten terwijl ik weer flink aan het klimmen ben. Na klimmen komt dalen en dat is in dit geval langzaam dalen. Het is een bergpad zoals ik die graag zie. Met grote en kleine keien en rotsen in het bos. Een pad waar ik elke stap bewust zet vooral omdat alles nog nat is maar wat is het geweldig om hier te lopen. Af en toe glibber ik een beetje en ik ben blij dat ik mijn stokken bij me heb. Dan begint het klimmen weer en nu tot een hoogte van 1103 meter en ik geniet weer volop van de enorme vergezichten. De etappe volgens het boekje was 19 km en staat als moeilijk omschreven. Om half 3 ben ik in Saugues en ik besluit naar de gite 7 km verder te lopen. Dat gaat voorspoedig maar ik merk wel dat ik moe begin te worden. Als ik bij de gite aankom is deze gesloten vandaag. Ik baal even maar dan wordt me een gite een paar kilometer verder aangeraden. Ik bel op en daar kan ik terecht. Ik loop maar weer verder en nu met regencape want net als ik heb opgehangen gaat het flink regenen. Hierdoor baal ik extra. Bij de gite meld ik me bij de boerderij. Ik word gebracht naar de gite waar er nog 3 andere zijn, 2 Françaises en een man uit Oostenrijk. Het is er gezellig en ik drink eerst wat thee voordat ik ga douchen. Om 7 uur is het eten klaar. De boerin heeft heerlijk gekookt en alles van de eigen Boerderij. Een hele goede gezonde maaltijd. Met z'n vieren doe we de afwas en ruimen alles op voordat we naar bed gaan. Morgen om 7 uur is het ontbijt klaar.

3 juli St Alben-sur Limagnole 22 km

Na een gezellig uitgebreid ontbijt loop ik weer. De zon schijnt en het belooft een warme dag te worden. De route is weer mooi en niet moeilijk. Het is vandaag wel weer veel klimmen. Onderweg kom ik regelmatig medelopers tegen en soms praten we en lopen een stukje op en soms groeten we alleen maar. Onderweg praat ik in het Frans, Duits en Engels maar geen Nederlands. Ik vind het heel leuk maar het is best vermoeiend alles door elkaar, soms letterlijk in één gesprek. Gisteren zat ik aan tafel met de Oostenrijker en de Françaises. Hij sprak Duits en Engels en de dames alleen Frans en zo zat ik uiteindelijk te vertalen. Dat geeft best een goed gevoel dat het lukt. Op de kaart zie ik dat deze GR route niet veel omloopt dan dat het over de weg zou zijn en dat heb ik eerder wel anders meegemaakt. Nu heb ik niet de wil om anders te lopen en ik hou me aan deze mooie GR 65. Onderweg wil ik brood kopen maar we komen niet door een dorpje waar dit te koop is. Ik ben blij dat ik nog wat heb al is het niet veel. Na 22 km vinden de Françaises en ik in st Alban sur Limagnole al snel een gite. Voor vandaag is het even klaar. We rusten uit in de zon, drinken bier op het terras en kopen brood voor morgen. We willen morgen vroeg op pad. De planning is 22 km of 31 km.

4 juli Lasbros 22 km

Om kwart over 6 sta ik weer klaar om te gaan. Erg vroeg vandaag omdat de weersverwachting slecht is voor de middag. Of het wordt 22 km of 31 km vandaag en dat beslis ik onderweg. In de ochtend is het wisselend bewolkt en het waait flink op zijn tijd. Even voor Aumont Aubrac spreek ik een vrouw uit Duitsland die zegt dat ze met en gezelschap van 18 mensen lopen. Elk jaar 2 weken een stuk van de route naar Santiago de Compostella. Jaren geleden zijn ze in Duitsland gestart. In Aumont Aubrac begint het al met regenen. Af en toe een buitje. Dan hoor ik van een andere loper uit deze groep

die ik in de kapel van La Chaze de Peyre tegenkom dat ze tot Finoyrols doorlopen vandaag omdat ze daar gereserveerd hebben. Ik kijk in mijn boekje en zie dat daar maar 1 gite is met 18 bedden. Dus waarschijnlijk is deze vol en heeft doorlopen geen zin. Dan zou ik nog veel verder moeten lopen en is het geen 31 maar 38 km. Ik besluit het bij 22 te houden en loop in Lasbros naar de gite. Ik bel de eigenaar en ik heb het laatste bed van de 16 die verdeeld zijn over 2 gites en ik ga lekker relaxen terwijl het weer buiten steeds slechter wordt. De regen en het gerommel van de onweer hoor ik steeds op de achtergrond. Na een kleine 2 uur komen er meer wandelaars drijfnat aan. Ik help ze met hun regenkleding en geef ze thee. Na een half uurtje bellen ze de hospita en worden ze verdeeld over de 2 gites. Ik blijf over met Ann uit Frankrijk en Linda uit Nieuw Zeeland. Met zijn drieën eten we en maken het gezellig. Ik heb een fijne en gezellige dag.

5 juli Aubrac 28 km

Na een gezellig en uitgebreid ontbijt samen met Linda en Ann loop ik om kwart voor acht weer buiten. Het is fris maar goed weer om te lopen. Al snel verandert het landschap en lijkt het alsof ik in Ierland loop. Weilanden met muurtjes van grote stukken steen, met grote plassen water waar planken in gelegd zijn en die een uitdaging zijn om droog te blijven. Ik zit ook steeds hoger. Ik loop letterlijk door de weilanden op de hoogvlakte. Het hoogste punt waar ik kom is 1324 meter en ik geniet volop. Iedereen die ik tegenkom blijft in Nasbinals overnachten. Ik loop echter door naar Aubrac. Dat is voor vandaag 28 km, een lekker stuk en een heel mooi stuk. In Aubrac ga ik op zoek naar de gite. Het blijkt de hele hoge toren naast de kerk te zijn en ik heb het gevoel in een sprookje te zitten. Via de ronde torentrap kom ik bij het slaapvertrek met 4 stapelbedden. Ik ben echter helemaal alleen hier. Op de derde etage is een klein keukentje. Eerst ga ik een biertje drinken op een terrasje en dan ga ik eten maken. Terwijl ik eet heb ik een fantastische uitzicht wat je op 3 hoog in een toren mag verwachten. Dan douchen en naar bed. Veel anders kan ik niet doen. Er is geen Wi-Fi, geen internetbereik en ook geen bereik op

mijn telefoon. Het gevoel van thuis missen wordt hier alleen maar sterker door. Nog 4 weken. Ik zit hier echt eenzaam en afgesneden van de hele wereld in deze toren.

6 juli Saint Come_d'olt 24 km

In alle vroegte vertrek ik en begin ik aan de afdaling. 500 meter dalen in 8 km en niet over makkelijke wegen maar weer over geweldige keien paadjes. Toch doe ik er maar 2 uur over om in Saint Chely d' Aubrac te komen en ik heb het weer naar mijn zin. In dit dorpje zie ik veel mensen die klaar staan om te gaan lopen en ik kom weer de 2 Françaises tegen, Carol en Catherine. 2 andere dames geven aan naar een bar te gaan waar Wi-Fi is en omdat ik toch vroeg ben ga ik er ook even heen. Ik neem koffie en werk mijn blog en Facebook bij. Dan loop ik weer door. Het is een prachtige omgeving en als ik het dorpje l'Estrade binnenloop ben ik blij verrast. In een boerenschuur waar nog een oude broodoven in zit staat een tafel, 2 banken en een paar stoelen. Een boeren echtpaar verkoopt daar koffie, thee en verse jus d'orange en er is ook een vers waterpunt. Ik neem even de tijd voor een korte pauze en niet alleen ik maar meerdere lopers genieten van deze onverwachte pauzeplek. Het is de enige die ik tegenkom in 16 km. Na deze pauze is het vooral weer veel dalen ook al kom ik nog een paar venijnige klimmetjes tegen maar over de gehele dag daal ik naar de 360 meter. Vanmorgen ben ik op 1307 meter gestart. Op ongeveer 3 km van mijn bestemming betreft de lucht. Ik loop op dat moment met een Belgische moeder, haar dochter en een jonge vrouw uit Duitsland. Met Saint-Come-d'olt in zicht breekt het onweer los, grote druppels, een flits en een knal vrijwel tegelijk. Dat was even schrikken. Snel mijn regencap om en doorlopen. Aan het begin van het dorpje zien we een kippenhok en we willen er schuilen en we zijn niet de enigen. Meerdere wandelaars schuilen hier. Uiteindelijk staan we er met z'n achten. Als de ergste onweer voorbij is gaan we naar ons onderdak. Ik kies ervoor om met de Belgische dames mee te gaan naar de Convent de Malet. Het is er luxer dan ik verwacht heb en groot, 60 bedden. Na het opfrissen ga ik naar de bibliotheek die een bijzondere uitstraling heeft. Hier is

Wi-Fi. Vanavond ga ik mee naar de kerkdienst en eten we gezamenlijk. Het is gezellig hier.

7 juli Estaing 16 km

Om 7 uur is het ontbijt en ik neem er ruim de tijd voor. Ik praat wat en verzamel moed om de regen in te gaan. Om 8 uur sta ik dan ook met mijn regencap aan buiten. Op aanraden van de mensen van de gite loop ik over de weg en sla ik een klim over. Ik loop zo min mogelijk onverhard vandaag omdat het erg glibberig is. Door de regen zie ik toch meer van de grond dan van de omgeving. Af en toe kijk ik om me heen en zie toch veel moois. Maar veel zin heb ik vandaag niet, ik word moe van dit weer. Het route boekje geeft een korte etappe aan van 16 km en daar hou ik me vandaag aan want 5 uur in de regen lopen vind ik genoeg. In Estaing stop ik en zoek de gite op. Die is pas om 3 uur open dus zoek ik een droge plek om te wachten en loop de kerk in. Daar zitten Carol en Catherine ook te wachten. Rond 3 uur lopen we naar de gite, een kapelletje dat heel mooi en modern is opgeknapt en pas sinds april dit jaar open is. Daar komen we Mariam uit Duitsland ook weer tegen en nog 3 vrouwen uit Canada. Je komt toch steeds dezelfde mensen tegen en dat is wel heel leuk. In de gite frissen we ons op en om 5 uur kunnen we naar de winkel om eten te kopen. Ik begin als eerste te koken, pasta met natuurlijk een biertje erbij, en met een uurtje zit de tafel vol met een groep mensen en hun eigen gemaakte eten. Het grappige is dat de meeste ook pasta eten. Het is echt heel gezellig en druk. Er zijn 20 bedden en de gite zit helemaal vol. Ik heb het super naar mijn zin. Er wordt echt alle talen gesproken en veel gelachen. Morgen ongeveer 22 km op de planning. Ik hoop dat het wel wat droger weer is.

8 juli Senergues 26 km

Ik ontbijt rustig en loop om kwart over 7 richting de GR. Iets te vroeg voor de bakker maar daar ga ik niet op wachten. Ik ben net de brug van het stadje over als ik erachter kom dat ik mijn stokken op de gite ben vergeten. Terug dus. Ik haal mijn stokken op en als ik dan

weer langs de bakker loop is deze wel open. Snel haal ik een croissant en een pain chocolade voor onderweg. Na half 8 loop ik weer de brug over. De weg gaat veel langs de rivier de lot. Er zijn zitten weer een paar flink klimmen in maar de uitzichten die ik krijg zijn prachtig. Onderweg loop ik een stukje op met een jongen van 23. Hij is net klaar met school en begint in september met werken en wilde een stuk GR lopen. Hij loopt ook vaak de kerk in om voor een vriendin van zijn moeder en diens moeder te bidden. Beide weten sinds kort dat ze ernstig ziek zijn en ze hadden graag naar Lourdes willen gaan maar dat is niet meer mogelijk. Hij vraagt mij een kaarsje voor hen op te steken. Ik zeg hem dat ik voor nog wat mensen dat ga doen en dat zij in gedachten hierbij horen. Dat maakt hem blij. Onderweg komen we op dit stuk veel kruisen langs de weg tegen, van hout, steen en ijzer, eenvoudig en sierlijk bewerkt. Hij legt uit wat er op de borden bij deze kruisen geschreven staat en hoe het komt dat er stapels stenen liggen bij deze kruisen. Als een pelgrim iets, een emotie of gedrag waar hij vanaf wil, achter zich wil laten, neemt hij een steentje die hij onderweg tegenkomt, houdt dat een tijdje bij zich, denkt in die tijd aan deze emotie of gedrag en legt na een tijdje dat steentje bij een kruis om hiermee de emotie of het gedrag achter zich te laten. Om 1 uur begint het weer te regenen en ik zie dat de koeien een schuilplaats zoeken onder een afdak en onder de bomen en ik vraag me af waarom ik dan door zou lopen. Maar met mijn regencap om loopt het best. Rond 3 uur schijnt de zon weer een beetje als ik in Espeyrac aankom waar ik wil blijven slapen maar helaas zijn de gite en het hotel vandaag gesloten wegens insecten bestrijding. In gites komen wel eens bedwanten (in het Frans Punaise) voor en deze insecten kunnen flink bijten. Ik loop nog 3,5 km door naar Senergues en daar zie ik Carol en Catherine weer die de gite al hebben gevonden. Ik zet mijn tas op de kamer en geniet eerst een half uurtje van de zon. Dan douchen, eten kopen, koken en eten. Dit zijn weer 26 km. Het lijkt misschien niet veel maar hier loop ik soms niet sneller dan 3 km per uur gemiddeld. Het is veel klimmen en dalen, ongelijke en soms gladde ondergrond wat lastig is om te lopen. Zo kom ik vandaag uiteindelijk even voor half 5 pas aan na 26 km.

Morgen een korte wandel-dag want ik ga naar Conques, een historische plaats waar ik de tijd voor wil nemen om deze te bezoeken. Dat is ongeveer nog 10 km lopen.

9 juli Conques 10 km

Na een rustig ontbijt loop ik om 8 uur weg uit Senergues. Ik klim een flink stuk en als ik boven ben krijg ik een overweldigend gevoel bij het uitzicht. Het is fantastisch dat ik dit kan zien, dat ik dit kan doen en vooral dat ik dit mag ervaren. Wat is dit mooi. Ik geniet volop. Vlakbij Conques is het even flink dalen langs een rotsachtig paadje en als ik Conques binnen wandel heb ik het gevoel terug in de tijd te lopen. Ik laat mijn rugzak achter bij de abdij waar ik vannacht slaap en ga de stad bekijken. Ik kom weer diverse medepelgrims tegen en dat geeft me een gevoel van saamhorigheid. Even zit ik in een stil straatje te genieten in de zon en ik stel me voor hoe hier eeuwen geleden de mensen in hun middeleeuwse ruisende kleding rondliepen. Echt terug in de tijd en alles is zo mooi behouden. Het is tijd voor een lunch want om 2 uur kan ik me pas melden bij de abdij. Dan hang ik een tijdje de toerist uit. Wat een mooi stadje dat in het teken staat van de heilige Foy, een jonge vrouw die de marteldood stierf in de 4^e eeuw. De Belgische dames komen ook nog voorbij en we drinken samen wat, ik een biertje en zij een wijntje. Dan wordt het tijd om in te checken in het klooster en me op te frissen. Om 7 uur eten we met 72 personen, de gite is aardig vol. Om 8 uur is er een speciale pelgrims mis waar ik naar toe ga, een bijzondere mis waar iedereen aan het eind van de dienst een klein bijbelboekje krijgt in zijn of haar eigentaal. Dan ga ik naar de slaapzaal, we slapen met 18 personen op een zaal en één man snurkt wel heel hard.

10 juli Livignac le haute 22 km

Rond kwart voor 8 laat ik Conques achter me en daal ik de oude steile straatjes af naar de brug. Zodra ik deze over ben begint het klimmen weer en hoe. Ik stijg 300 meter in een kilometer. Het is een pad vol rotsen en keien en soms moet ik stappen van ruim 50 cm hoog nemen,

soms zo stijl dat het een gewone trap kan zijn die van links naar rechts en weer terug slingert. Zo zigzaggend loop ik een uur voordat ik boven ben. Het is zwaar maar heel gaaf om te doen. Boven is het uitzicht weer een cadeautje maar het is er wel heel koud, het waait flink en de zon is er niet. Onderweg kom ik weer medewandelaars tegen. Na 11 km kies ik voor een andere weg. Niet meer over de bospaden maar over de weg. Ik begin hoofdpijn te krijgen wat vervelend is en waardoor ik niet lekker kan genieten. Ik wil vooral vlug rustig warm kunnen zitten, dan knap ik wel op. Het is een rustige weg op een kleine 4 km na. Onderweg haal ik toch mijn vest van mijn middel vandaan, waar die zit tegen de druk op mijn heupen, en trek hem nu aan tegen de kou. Rond 2 uur kom ik in Livinhac de haute aan. Bij de gite communal zet ik mijn tas even neer en ga op zoek naar iemand bij wie ik me kan melden. Bij de plaatselijke bar kom ik Carol en Catherine weer tegen. Ook zij komen naar deze gite en dat kunnen we bij deze bar regelen. In de gite ga ik eerst eten en drinken. Onderweg heb ik wel wat gegeten maar niet echt veel. Ik knap langzaam wat op. Na een douche en een paracetamol gaat het weer prima. Ik haal wat eten voor vanavond en loop dan bij de pelgrims bar in het dorp naar binnen. Daar kom ik weer wat mensen van onderweg tegen en hoor ik dat de meeste wandelaars morgen in Figeac de trein naar huis nemen. Hun reis/vakantie zit erop. Ik vind dat best jammer, het is leuk af en toe dezelfde mensen tegen te komen ook al loop ik vooral alleen. In de gite maak ik mijn eten klaar en eet aan tafel met Carol en Catherine met natuurlijk mijn biertje erbij. Ik ga weer vroeg slapen. Morgen weer een lange dag op de planning.

11 juli Figeac 25 km

Even na 7 uur sta ik bij de bakker en ik ben niet de enige die vroeg is. Ik zie een paar dames ook vertrekken die een ander slaappleats hadden vannacht. Vandaag loop ik naar Figeac. Ik loop veel op asfalt en dat vind ik jammer, het zijn wel rustige wegen maar van asfalt worden mijn voeten sneller moe. Het weer is zachter dan gisteren en in de loop van de dag komt de zon er steeds meer bij, het is heerlijk wandelweer. Bij Chapelle de Guirlande de Marie Madeleine kom ik

weer 5 medewandelaars tegen. Dat geeft toch een band zo onderweg. Ik merk wel dat er bewonderd wordt gekeken naar die kleine vrouw die helemaal uit Nederland is komen lopen met die hele grote rugzak en dat er onderweg over mij gesproken wordt. Eigenlijk vind ik dat wel leuk. Ik had verwacht dat er meer mensen het hele stuk naar Santiago zouden lopen maar ik heb tot nu toe 3 personen gezien die vanuit Duitsland naar Santiago lopen en natuurlijk de Nederlanders die ik tussen Reims en Vezelay ben tegengekomen. De andere lopers doen een deel en soms het volgende jaar weer een deel. 4 km voor Saint Felix staat er een bordje dat er in Saint Felix een picknick Donativo is met koffie en thee. Daar zit ik op 17 km en is het bijna 12 uur. Een mooie tijd om te lunchen. Als ik daar aankom zitten ze er weer, de andere wandelaars. Ik drink er thee en eet mijn brood. Er arriveren nóg meer wandelaars om hier er iets te drinken. Het is er heel eenvoudig en heel gezellig. Ik stop wat geld in het potje wat ik het waard vind (dat betekent Donativo) en loop weer verder. In Figeac ga ik naar een gite Donativo, le Carmel. Ik laat mijn rugzak achter en loop naar het station, daar zijn Carol en Catherine weer. Zij zetten hun rugzak even bij de gite neer waarna we de stad gaan bekijken. Het is een mooie stad met een pleintje waar ze de steen van Rosette hebben nagemaakt wat ik leuk vind om te zien. Het is even heel gezellig en om half 7 ga ik naar de gite om in mijn dagboek te schrijven en ik neem afscheid van de dames. Zij gaan vannacht terug naar Parijs. Om half 8 eten we met 6 personen in de gite, dat is heel gezellig en het wordt eigenlijk te laat. Nu snel naar bed. Morgen een hele lange dag op de planning.

12 juli Cajarc 32 km

Zachtjes vertrek ik om 7 uur terwijl de rest nog slaapt. Ik haal wat brood en ga op weg. Ik heb kort en slecht geslapen. Er lag een stevige snurker op de kamer en ben laat naar bed gegaan. Ik begin met een stevige klim maar mijn benen zijn nog niet wakker. De eerste 10 km is veel op asfalt en mijn voeten en benen zijn snel moe. Ik helemaal eigenlijk wel. Ik heb 32 km in de planning en ik zie er tegenop. Mijn hele lichaam weigert en ik loop verder zonder veel

energie. Ik vind wel een heel leuk stenen hutje, een gariotte om te lunchen. Ook onderweg zie ik aparte dingen. Na 10 km wordt de route beter. Minder asfalt en meer paadjes door bos en velden. Het gaat wat beter maar optimaal is het nog niet. Ik geef zelfs regelmatig. Het voelt als ploeteren en het gaat traag. De laatste helling dalen vergt veel moeite, het is wel gaaf en maar ook zwaar. Ik ben blij dat ik na 32 km bij de gite ben. Ik haal snel wat eten dat ik vanavond kan maken en 2 biertjes. Er is een markt en ik loop er toch even over heen ook al heb ik niet veel fut meer. In de gite ga ik snel douchen en eten. Vandaag vroeg slapen. Morgen staat er 18 km op de planning naar Limogne en ik verwacht daar visite, 2 vrienden, Jolanda en Kees, komen me opzoeken, en dat terwijl ze 300 km verder op de camping zitten, gaaf dat ze voor mij zo'n stuk willen rijden.

13 juli Limogne en Quercy 18 km

Even na 7 uur sta ik weer buiten. Het weer is goed om te lopen. Bewolkt en niet te koud of te warm. De eerste kilometers zijn vooral stijgen over rotsachtige paadjes met veel losse stenen. Het loopt zwaar en afwisselend. Ik ben nog wel wat moe maar het gaat beter dan gisteren. Onderweg kom ik weer een leuk plekje tegen zoals een open schuur met stoelen en tafels erin. Er hangen veel geverfde Jacobs schelpen aan een soort waslijnen tussen de bomen in. Ik pak een stoel en ga even buiten zitten om wat brood te eten. Ik zit dan op de helft voor vandaag, 9 km. Na ongeveer 12 km begint het te regenen en de poncho gaat aan. Onderweg kom ik een schaapherder tegen die met zijn hond in 2 minuten tijd de kudde naar een andere weide overbrengt. Dat is leuk om even te zien. Wanneer ik Limogne binnen loop komen net Jolanda en Kees aanrijden. Ik zoek nog even eerst de gite op om mijn rugzak weg te zetten en loop dan naar de kerk om ze op te zoeken. Het is heerlijk ze te zien, weer even iemand van thuis. We eten pizza met een biertje en drinken nog wat op een terrasje. Dan gaan ze weer omdat het nog een heel eind rijden is naar hun camping. Wel gaaf dat ze even langs zijn gekomen. Bij de gite zie ik dat ik de kamer deel met Geneviève die ook gisteren in de gite was. Gezellig weer een bekend gezicht. Zij loopt in haar eentje

van le puy-en-velay naar Santiago de Compostella. Ik drink nog een biertje en ga dan douchen. Koken doe ik hier weer zelf en doe rustig aan vanavond.

14 juli Le Pech 27 km

Ik vertrek weer bijtijds. Het weer is bewolkt maar niet koud. Na een uurtje begint het te regenen maar niet lang. Na 3 kwartier is het droog en dat blijft zo voor de rest van de dag. Het is ene lange boswandeling vandaag met rotsachtige bodem en als het zonnetje doorbreekt wordt het steeds warmer. Onderweg neem ik de tijd om van de warmte te genieten met een picknick. Ik merk dat ik fysiek wat moeilijk herstel en loop me onderweg af te vragen hoe ik in mijn planning zit. Na 27 km kom ik in Le pech aan bij de gite. Een prachtige hooggelegen locatie met een fantastisch uitzicht. Ik pak eerst de kaart erbij en ga puzzelen. Ik zie dat ik ruimte heb voor wat rustdagen of kortere dagen zodat ik wat kan herstellen. Het voelt goed dit zo zwart op wit te zien. Er zitten nog wel een paar lange etappes in maar dat kan niet anders i.v.m. onderdak. Nu ik weet dat ik wat rustiger aan kan doen geeft dat wel rust en dat heb ik even nodig. Ik ga me opfrissen, doe de was en neem een biertje. Heerlijk genieten. Met 10 personen zijn we in de gite. Iedereen eet ook gezellig mee om 7 uur. Het eten is heel goed. Ik heb canard (eend) gegeten in een bonen schotel met saucijzen. We praten nog wat na voordat we naar bed gaan. Morgen zet ik geen wekker en neem de tijd voor de 12 km naar Cahors.

15 juli Cahors 13 km

Voor mijn doen slaap ik uit en eet het ontbijt met mijn medegasten. Ik geniet nog even buiten van het uitzicht met de belofte van een zonnige dag. Dan loop ik om kwart over 8 de deur uit richting Cahors. Het is een mooie route en ik geniet ervan. De zon schijnt zoals dat hier in deze tijd van het jaar hoort. Rond half 12 loop ik Cahors binnen, het is inmiddels goed warm geworden. Als ik langs de eerste

gite loop is deze al vol. Net over de brug van Cahors staat een klein huisje waar pelgrims worden ontvangen. Ik krijg wat te drinken en de vrouw helpt me zoeken naar een gite. Ik kom bij een hele gastvrije gite "le relais des Jacobins". Daar kom ik bekende tegen van gisteren en andere dagen.

Ik zet mijn spullen bij een bed en ga de stad bezoeken. Ik eet en drink er wat en loop na 3 uur weer naar de gite waar ik lekker in de tuin ga ontspannen. Er komen weer andere wandelaars aan die ik ook ken, heel gezellig. Dan is het tijd om me lekker op te frissen en mijn wasje te doen. Na dit dagelijks ritueel kan ik lekker lezen in de tuin. In deze gite kan ik zelf koken en ik heb sla gehaald en spullen voor pasta. Het is een eenvoudige doch voedzame lekkere maaltijd. Dan kan ik nog even Skypen met thuis en mijn blog bijwerken voordat ik naar bed ga want ik heb eindelijk weer eens Wi-Fi en zonder Wi-Fi kan ik mijn blog niet bijwerken.

16 juli Pern 17 km

Na een gezellig ontbijt met de medegasten loop ik kwart voor 8 bij de gite weg. Nog even in Cahors brood halen en dwars de stad door naar de brug. Een hele bijzondere brug om te zien. Ik kijk omhoog naar de rotswand erachter en zie er mensen omhoog klimmen terwijl ik van hieruit geen pad kan zien. Na de brug kom ook ik bij deze klim, stijl omhoog. De treden zijn hoog, smal en ongelijk. Aan de ene kant van het pad de rotswand met wat struiken en aan de andere kant de diepte met wat struiken. Ik zet mijn stappen rustig en bewust want met mijn grote rugzak vind ik het best lastig. Het is maar een klein kwartiertje voordat ik boven ben en het uitzicht over Cahors is grandioos. Ik loop rustig vandaag en neem een paar keer extra pauze want de temperatuur loopt flink op. Rond 2 uur ben ik bij de gite waar ik gereserveerd heb. Ik blijf 3 km omgelopen te hebben maar ach, het is goed weer. Ik ga douchen en was zoveel mogelijk kleding omdat het vandaag wel snel droog zal zijn. Ik slaap vannacht op een 2 persoonskamer samen met Jenny die oorspronkelijk uit Finland komt

maar nu woonachtig is in Frankrijk. Er hebben 6 mensen gereserveerd maar er is gebeld en er komt nog een heel gezin bij waarvan de kinderen niet meer verder kunnen lopen en opgehaald worden door de eigenaar. Ik relax wat tot we om 7 uur met zijn allen eten. Jenny is programma maker voor de radio in Frankrijk en wil mij interviewen, best lastig in het Frans maar het lukt. Ze wil een programma maken over mensen op de camino. Om half 8 gaan we uiteindelijk eten. We eten buiten onder de bomen met 14 personen. Er zijn nog een paar wandelaars met een tent bijgekomen. Het is gezellig en er wordt aan iedereen gevraagd wat je hier brengt. en zo praten we nog een tijdje door.

17 juli Montcuq 20 km

Het is kwart over zes als ik bij de gite weg loop. Het is net licht geworden en het is lekker om te lopen, nog niet zo warm. Ik loop als eerste die dag langs de bospaden en merk dat ook aan de spinraggen die ik op mijn armen, benen en gezicht voel. Ik word er kriegelig van en ben dan ook blij als een stel mij passeert. Ik heb er gelijk geen last meer van. Gisteren heb ik het eerste veldje zonnebloemen gezien maar vandaag loop ik volop tussen de zonnebloemvelden in. In het Frans tournesol, tour van draaien en sol van soleil. Om 9 uur is het al heel warm en ik neem regelmatig een korte pauze in de schaduw. Aan het eind van de ochtend loop ik in de verzengende hitte, terwijl in de struiken de krekels elkaar proberen te overstemmen met hun geluid. Om 12 uur loop ik Montcuq in waar ik een plekje in een gite heb gereserveerd maar eerst naar een bakker om croissants te halen. De gite is net buiten het dorp en ik word er hartelijk ontvangen. Het verrassende hier is het beekje naast de gite waar stoelen in staan om te relaxen en waar je je even kan onderdompelen in het koude water. Ik besluit dat ik vanavond pas ga douchen en na een lunch ga ik wat boodschappen doen. Dan vind ik het tijd om mijn bikini aan te trekken en dompel mezelf onder in de beek waarna ik even relax op zo'n stoel en drink de Leffe die ik gekocht heb. Dit voelt uitstekend na 20 km wandelen en bij de 39 graden dat het hier vandaag is. Dit is echt een plekje waar ik geniet. Ik heb al eten gekocht voordat ik hoor dat ze

gaan barbecueën. Ik eet om 6 uur waarna ik ga douchen. Daarna schuif ik bij de andere gasten aan om de rest van mijn 75 cl Leffe blond op te drinken.

18 juli Lauzerte 15 km

Rond kwart over 7 loop ik weg en na een half uurtje halen de wandelaars die ook in de gite geslapen hebben mij in na een korte pitstop van mij. Zo lopen we met zijn zevenen in alle stilte op de vroege ochtend achter elkaar over het bospad. Er wordt niet gesproken alsof we de stilte en de rust van de ochtend niet willen verbreken. Zo lopen we een tijdje voort tot er een korte pauze wordt gehouden waar de één doorloopt en de ander niet. De ochtend mist trekt langzaam op en het wordt weer warm. Vandaag maar 15 km naar het historische stadje Lauzerte. Ik haal wat boodschappen en meldt me nog voor 1 uur bij het VVV. Ik heb plek in de gite communal midden in het centrum. Daar zet ik mijn tas op de kamer en lunch even voordat ik het stadje ga bekijken. Na een korte stadswandeling kom ik op het centrale plein aan en zie de medewandelaars weer. Daar zitten we nog even op het terras, nou ja even, de rest van de middag. We drinken wat en er zitten een paar jongeren met een gitaar die muziek maken en zingen. Soms zingen we ook mee en dat geeft een heerlijk ontspannen sfeer. Na 7 uur gaan Jenny, die ook in de gite slaapt en ik naar de gite om te koken, eten en douchen. Ik heb weer een heerlijke dag. Morgen heb ik ca 24 km op de planning.

19 juli Moissac 26 km

Ik ben vroeg op vandaag en loop om half 7 bij de gite vandaan. Ik loop nog even naar de boulangerie voor brood en ben weer op pad. Binnen een half uur loopt het zweet al weer van mijn gezicht. De ochtend mist blijft lang hangen maar koud is het niet echt. Onderweg is de omgeving weer mooi en ik geniet. Vandaag veel korte klimmen en dalen maar wel vermoeiend. Ik loop langs de fruitboomgaarden, de druivenvelden en de zonnebloemen. Na 10 uur komt de zon af en toe door de wolken heen maar het blijft overwegend bewolkt en het is

benauwd. Onderweg kom ik een paar keer een moeder met haar zoon tegen en we lopen een stuk op. Rond 3 uur ben ik na zo'n 26 km in Moissac centrum. Daar ga ik naar gite Ancien Carmel, weer een oud klooster dat is omgebouwd. Ik ga snel douchen want ik voel me vies. Even in het centrum een biertje op het terras drinken en om kwart voor 6 sta ik bij de masseuse van deze gite voor een ontspannende voetmassage. Dat is echt even lekker. Om half 8 eten ze hier dus ik vermaak me even op de kamer met mijn tablet en e-reader. Vanavond zal ik het niet laat maken. Tot hier heb ik 1776 km gelopen en ik heb nog ongeveer 212 km te gaan.

20 juli Auvillar 19 km

Ik ontbijt in de eetzaal tot half 8 en vertrek dan richting Auvillar. Er loopt een groepje voor mij en die volg ik zodat ik weer snel op de route zit. Na een tijdje zie ik dat de GR 65 rechtsaf gaat maar ik zie het groepje rechtdoor gaan en ook daar zie ik rood-witte markering. Wat nu? Ik kijk achterom en zie nog 3 wandelaars aankomen en vraag hen of zij weten hoe het zit. Rechtdoor blijkt een alternatieve route te zijn langs het kanaal. De gr 65 klimt en daalt nog een paar kilometer extra en komt dan samen met de alternatieve route. Ik kies voor het kanaal, een mooie en makkelijke route over een fiets/voetpad. Onderweg kijk ik rond en zie veel munt groeien in de berm en pluk wat om vanavond in de gite verse muntthee te maken. De gite bel ik op en reserveer een plekje voor vanavond. Relaxed loop ik weer verder. De lucht betrekt als ik net bij de Canal laterale wegloop en bij de eerste spetters loop ik net langs een kleine camping. Ik neem een sprintje, zo goed en zo kwaad als dat gaat met de zware rugzak, en schuil daar onder een afdak. Na een kwartiertje is het weer droog en loop ik door. Nog maar een kleine 4 km. Ik loop net achter een groep van 7 wandelaars die wel hun regenkleding aan hebben. Rond half 2 kom ik na 19 km in Auvillar aan en omdat ik pas om 2 uur in de gite kan, ga ik even ergens lunchen. Na 2 uur meld ik me bij het VVV. Daar wijzen ze me de gite waar ik gereserveerd heb. Hij is volgeboekt maar ik ben pas de 2e die aankomt. Ik zet mijn tas neer en ga eerst het historische centrum bekijken. Terug in de gite

maak ik mijn munt thee en rommel wat. Rond half zes ga ik eten. Mijn noodrantsoen vandaag want er is geen winkel in het dorp open op zondagmiddag. Witte bonen met tonijn, tomaten puree en kruiden, even opwarmen en klaar. Morgen weer nieuw noodrantsoen halen. Het wordt misschien afgezaagd maar dan ga ik douchen, wat lezen en vroeg slapen.

21 juli Maridoux 18 km

Ik sta vroeg op zodat ik in alle rust kan ontbijten. Er zit namelijk in de gite een groep van 9 personen, een familie met 3 kleine kinderen onder de 3 jaar en gisteren namen ze lange tijd de hele keuken in beslag zodat er geen ruimte voor de rest was. Voordat ik op de route ben haal ik brood en rond half 8 ben ik weer onderweg. Het loopt heel soepel, wel veel asfalt maar het gaat zo vlot dat ik rustig koffie drink in St. Antoine en op mijn gemak thee drink in Flamarens op een picknick plaats vlak naast de restanten van een kerk die ze aan het renoveren zijn. Na St. Antoine loop ik even op met een Parisiënne die al een paar keer in Santiago de Compostella is geweest maar het heerlijk vindt om langs een GR te lopen vandaar dat ze nu weer een paar weken op de route loopt. In Flamarens loopt ze door, voor haar staat vandaag Lectoure op de planning. Op een mooi plekje maak ik een foto van haar en zij van mij. Ik geniet weer van de uitzichten en de kleine oude dorpjes. In Miradoux loop ik naar de gite en instaleer me. Er is Wi-Fi dus ik kan mijn blog weer bijwerken en de foto's in de Cloud zetten. Ik loop nog even door het dorpje en drink bij een bar een biertje.

Terug in de gite blijf ik alleen te zijn vandaag en er kunnen 12 personen op de slaapzaal. Ach, ook wel eens lekker. Er is hier geen kookgelegenheid maar er wordt gekookt en heel lekker en bijzonder. Ik Skype nog even met thuis en ga lekker vroeg slapen. Morgen naar Lectoure, ook een korte etappe en het schijnt een mooie stad te zijn. Daarna ga ik van de veiligheid van de GR 65 af richting Auch. Geen boekje waar de route instaat of overnachtingadressen. Het is even

weer als in het begin maar ik heb er vertrouwen in dat ook dat goed gaat.

22 juli Lectoure 15 km

Om half 8 loop ik weer naar de bakker en als ik net op de route ben loopt er een vrouw een tijdje met me op. Onderweg eten we de eerste wilde bramen van het jaar. Na een uurtje duik ik even een bosje in voor de roep der natuur. De vrouw loopt door en ik loop weer alleen. Onderweg zie ik dat men de meloenen rapen op de velden. Het is een korte route vandaag maar ik neem nog even rustig pauze om wat te eten en voor 12 uur loop ik Lectoure in. Ik zoek de gite op, laat mijn rugzak achter en ga wat boodschappen doen. Dan is het tijd om een beetje rond te kijken. Ik praat wat met een Spanjaard die ook in de gite slaapt. Bij het VVV zoek ik informatie over de GR van Lectoure naar Auch maar ik vind er een boekje voor de route vanaf Auch naar Lourdes en bij een boekwinkeltje vind ik uiteindelijk een kaart met de route vanaf hier naar Auch. Ik loop toch nog 1 dag langs de weg en daarna weer een GRp (coeur de Cascogne). De route van Auch naar Lourdes wordt iets langer maar ik kan deze wel beter splitsen omdat ik nu overzicht heb van overnachtingadressen en campings. Na 2 uur ga ik naar de gite om me te melden en samen met de andere gasten in de tuin iets drinken. Ik haal nog even brood voor het ontbijt en een meloen uit Lectoure als toetje voor vanavond. In de gite maak ik eerst een nieuw overzicht voor mijn routeplanning. Dan ga ik eten en net voor ik wil douchen maak ik kennis met Joke, een Nederlandse die vandaag is begonnen op de GR 65 en deze 2 weken gaat lopen. Morgen pakt zij de GR op en ik ga eraf.

23 juli Cezan 22 km

De dag begint zoals gewoonlijk met een ontbijt en een bezoekje aan de bakker en dan ben ik weer op pad. Nu loop ik op kaart en na een half uurtje stopt er een automobilist om te vragen of ik de route naar St Jacques zoek want dan zit ik verkeerd. Ik leg kort uit dat ik via Auch naar Lourdes loop, hij begrijpt het en tevreden rijdt hij weg

en ik loop verder. Bij elke kruising kijk ik op de kaart of ik goed loop. Het is al snel héél warm. Van Bart krijg ik een berichtje dat er vandaag een dag van nationale rouw is afgekondigd. Ik denk even terug; een paar dagen geleden kwam het bericht bij mij aan dat er een vliegtuig ongeluk was gebeurd, heel tragisch, een paar dagen later probeerde een medewandelaar mij in het Frans uit te leggen dat er een missiel was afgeschoten op dit vliegtuig, ik ben geschokt, dit kan toch niet. In een kerk steek ik een kaarsje aan voor alle betrokkenen. Van de week hoorde ik van Bart de verdere details en vandaag in de hitte denk ik aan alle mensen die op welke manier dan ook hiermee te maken hebben en ik hoop dat ze steun vinden in hun omgeving. Het houdt me bezig terwijl ik doorloop. Ik stop regelmatig even in de schaduw om bij te komen en loop dan traag weer verder. Volgens de kaart moet ik ongeveer bij een camping zijn maar ik zie nog niets. Ik hou een Nederlandse auto aan en vraag ernaar. Nog maar 500 meter en ook deze zijn lang in de verzengende hitte. Op de camping maakt het zwembad een hoop goed. Ik zet snel mijn tent op, neem een douche en spring in het zwembad. Wat is dat lekker. Ik richt mijn tent verder in en eet een broodje. Dan ga ik weer naar het zwembad lekker een uurtje lezen. Rond 6 uur ga ik naar de kantine en check mijn planning. Gisteren toch niet goed gekeken. Nu nog ca 157 km en 8 dagen. In de kantine eet ik een patatje met een biertje erbij. Vanavond bijtijds slapen en morgen vroeg op pad. Het wordt weer een hele warme dag.

24 juli Auch 24 km

Om half 7 loop ik zachtjes van de camping af en neem het pad naar Lavardens zoals ze me hebben verteld. Natuurlijk loop ik toch fout en heb ik zeker weer 2 km omgelopen. In het dorpje vind ik de route die ik wil lopen. Dit keer gemarkeerd in rood en geel. In de ochtend is er een mist waardoor het heel benauwd is om te lopen. Mijn benen voelen als lood en ik heb moeite om goed adem te halen. Het is zwaar vandaag. Rond 12 uur kom ik in een klein dorpje Castin. Ik ga even op een bankje bij de kerk zitten om wat te eten. Ik ben verbaasd als ik een wandelaar met rugzak zie op deze route. Hij gaat ook even zitten

en vertelt dat hij een 6 daagse route loopt en dat is de geelrode route tegengesteld aan die ik vandaag loop. Ik loop weer verder en als de mist optrekt begint de zon fel te branden. De warmte voelt wel anders. Ik heb meer lucht maar ook heel heet. Het loopt wel beter zo nu het een stuk minder benauwd is. Het landschap begint te stijgen en te dalen nu ik steeds zuidelijker kom. Onderweg hoor ik in het veld naast mij een ree wegspringen. Ik kijk het na door de struiken en zie 2 reeën door de bosjes naar mijn pad lopen. Ik loop een klein stukje terug en blijf heel stil staan. Een paar minuten lang lopen ze mijn kant op tot ze op ongeveer 15 meter benaderd zijn, dan lopen ze weg het veld over. Fantastisch om ze zo dichtbij te kunnen bekijken. Ik loop weer door en kom halverwege de middag aan in Auch. Daar hou ik richting historisch centrum aan en als ik er bijna ben zie ik bij een gebouw een vrouw de deur open doen voor een jongeman met een rugzak. Ik vraag of dit een gite is voor pelgrims en dat klopt dus. Mijn onderdak voor vandaag is snel gevonden. Ik heb begin van de middag naar een ander adres gebeld maar kreeg geen gehoor dus ik wist niet waar ik vandaag moest zijn. Ik kom blijkbaar weer op het goede moment op de goede plaats. Ik eet en drink nog wat voor ik de kathedraal bezoek en mijn boodschappen doe. In de gite ga ik douchen en me voorbereiden op de volgende etappe. Dan even snel eten en een biertje drinken. Ik ga vroeg slapen want morgen verwacht ik ca. 23 km te lopen en ik hoop dat die makkelijker zijn dan de 24 km van vandaag.

25 juli L'isle-de-Noë 22 km

Om half 8 loop ik weer en ik stuur Bart een berichtje, nog 7 wandeldagen. Het houdt me bezig, nog 7 dagen genieten van de uitzichten, de ontmoetingen, het onderweg zijn, de natuur, van alles. Veel zal ik missen als ik straks thuis ben. Maar ik zal ook heel blij zijn Bart en Bianca en alle anderen die me lief zijn weer te zien. Zo loop ik te mijmeren en neem alles in me op. Zo is het weer heel raar, grauw alsof het net geen dag is. Vanmorgen bij het ontbijt rommelde het al in Auch en nu begint het te rommelen rond half 12. Droge onweer in de verte. Echt gemakkelijk voel ik me er niet bij. Ik loop

over open vlaktes en langs elektriciteit en telefoon kabels die hier allemaal boven het land hangen. In het plaatsje Barran lunch ik even met veel te vette patat. Ik loop verder naar l'isle-de-Noe over de weg, ik snij 2 km af anders loop ik weer hoog over vlakten en nu lager met af en toe bomen langs de kant. De patat is slecht gevallen en ik krijg buikkrampen, ik voel me niet lekker. Na ongeveer weer een half uur lopen barst het onweer in alle hevigheid los. Ik zoek een plekje in de berm waar ik even stil sta. De bliksem en donder volgen elkaar snel op en ik sta te trillen, de tranen rollen over mijn wangen, ik vind dit echt niet leuk, ik kan nergens heen dan alleen maar staan langs de kant van de weg terwijl de auto's langs rijden. Angstig en met buikpijn. Na een paar minuten hoor ik het onweer wegtrekken. Ik loop weer verder en neem wat tegen de buikpijn. Langzaam voel ik me beter. Het blijft nog wel regenen maar dat is niet erg. Rond 3 uur kom ik aan in l'isle-de-Noe en ga op zoek naar onderdak. Ik vind een bed en breakfast en krijg er gelijk thee. De vrouw blijkt van oorsprong Engelse te zijn en we praten in het Engels. Er is geen telefoon bereik maar wel Wi-Fi. Snel even Skypen met thuis. Terug in het eet gedeelte blijkt er een Nederlandse vrouw op bezoek te zijn met wie ik veel interesses deel en het is echt even heel gezellig. Ze woont hier een aantal kilometers verderop. Dan fris ik me op en hou mijn blog bij. Om half 8 wordt het eten opgediend. Er is nog een Vlaams stel aangekomen dat op de fiets naar Santiago gaat en zo is het weer een gezellige avond.

26 juli Pouyfebon 13 km

Het ontbijt is deels Engels, deels Frans. Toast met gebakken ei en een chocolade broodje. Rond kwart voor 8 loop ik weg op schoenen die nog wat klam zijn. Na ongeveer 500 meter loop ik weer door de velden die nog door en door nat zijn van het noodweer van gisteren en binnen een paar minuten zijn mijn schoenen ook weer doorweekt. De paden zijn plaatselijk slecht tot zeer slecht te belopen maar ik vorder gestaag en ben rond 11 uur in Montesquiou waar ik vers brood haal. Ik loop door tot camping le Haget waar Bart, Bianca, Anita en ik 7 jaar geleden 2 weken op vakantie zijn geweest. Ik drink daar wat

koffie en loop via een kortere weg verder tot een camping in Pouyfebon waar ik in een gite op de camping terecht kan. Als ik aankom zitten de eigenaar en familie net te lunchen. Ze hebben hagelslag en ik mag wat op mijn broodje. Dat is een lekker cadeautje. Vandaag heb ik niet ver gelopen maar het paste niet anders met de slaapgelegenheden. Vandaag 13 km gelopen en morgen bijna 18 km op de planning. Ik doe mijn was en kan daarbij een ouderwetse wringer gebruiken. Het is heel zonnig dus mijn kleding droogt snel. Dan neem ik een verfrissende, lees koude, duik in het zwembad en ontspan, een beetje lezen en mijn dagboek bijwerken. Het eten doe ik makkelijk. Ik haal patat met een lekkere kroket (ja in Frankrijk) en een bord sla. Nog even voor de gite koffie drinken en lezen en dat voelt echt even als vakantie.

27 juli Marciac 18 km

Rond half 8 ben ik weer op pad. Na het dorpje Pouyfebon begin ik aan een lange boswandeling. In de stilte van de ochtend loop ik, genietend van de rust, op mijn gemak door de bossen met afwisselend bosgrond of knie hoog gras. Dat laatste vind ik niet prettig want dan kan ik niet zien wat er onder het gras zit en loop snel door tot een betere ondergrond. De laatste 4 km naar Marciac loop ik over een lange weg. Daar ga ik op zoek naar een slaapplek en ik heb al gehoord dat in de stad morgen een mega jazzfestival is en vandaag zijn er al wat andere festiviteiten dus ik vrees het ergste. Een gite of hotel lukt echt niet maar er zijn wel 2 campings. Ik neem de boeren camping die het dichtst langs de GR ligt en daar is gelukkig plaats. Ik ben blij dat ik mijn tent nog bij me heb anders had ik nog 17 km verder moeten lopen. Dat kan ik nu morgen doen. Na het opzetten van de tent ga ik het dorp in. Er zijn al veel terrasjes open en daar drink ik een lekker bruin biertje en lees wat. Het is echt warm en ik blijf in de schaduw. Ik ga van terras naar terras en lees bijna de hele middag op zo'n terrasje. In het centrum eet ik wat en ga dan naar de camping. Het is nu echt tijd om me op te frissen. Dan lees ik nog wat voor ik vroeg ga slapen.

28 juli Maubourguet 18 km

Om half 8 loop ik met een stuk stokbrood in mijn hand de camping af. Ik ben weer onderweg. Het is bewolkt en koel. Perfect weer om te lopen. Ik geniet er weer van en denk ondertussen terug aan veel wat ik heb meegemaakt de afgelopen maanden en ik ben blij dat ik het allemaal heb opgeschreven want er komen wel stukjes naar boven maar ik weet dat ik nog veel meer heb meegemaakt. Ik heb het koud gehad maar ook heel heet, ik heb flink geklommen en gedaald maar ook over grote vlakke stukken gelopen. Ik heb alleen gewandeld maar ook met anderen, ik was alleen op een kamer maar ook met 18 andere slapers. Ik heb het gezellig gehad maar zag het af en toe ook even niet zitten. Ik heb grote kerken gezien maar ook hele kleine kapelletjes waar ik zo nu en dan een kaarsje opstak voor hen waarvan ik vond dat ze wat steun konden gebruiken. Ik stop onderweg om nog wat brood te eten als het wat begint te spetteren. Ik doe mijn regencap over mijn rugzak maar hoef hem niet helemaal aan te trekken. Het blijft bij wat spetters. Onderweg zie ik weer veel munt en ik pluk weer wat voor de thee straks in de gite. Rond 2 uur kom ik in Maubourguet aan en de gite is snel gevonden. Alleen kan ik pas na 4 uur terecht maar ik kan er wel mijn tas neer zetten. Ik wil eigenlijk naar de kapper in dit stadje maar die zijn op maandag dicht, dan nog maar even met een grijs hoofd rondlopen. Donderdag kom ik in Lourdes aan, dan kan ik vrijdag vast wel naar een kapper. Ik drink en lees wat op een terrasje tot ik op de slaapzaal kan. Eenmaal in de gite begint het te regenen en ik ben blij dat ik binnen slaap. Ik ga me oprispen en mijn rugzak weer eens uitzoeken. Ik kan hier helaas niet koken en nu blijkt ook dat alle restaurants hier op maandag dicht zijn. De eigenaresse van de gite is zo vriendelijk een blik zuurkool met worst, dat ik in mijn rugzak had, op te warmen zodat ik toch een warme maaltijd heb. Er zijn nog 2 Nederlanders aangekomen die in deze omgeving fietsen, ze waren helemaal doorweekt. Morgen vroeg op want ik verwacht een pittige dag van bijna 27 km.

29 juli Tarasteix 25 km

Om 7 uur loop ik naar de bakker en ben ik weer op weg. Na een uurtje verlaat ik de GR 653 en ga ik over op de GR 101 het laatste stuk naar Lourdes. Ik loop al snel het bos in en merk dat dit pad minder vaak gelopen wordt. Het is wat onverzorgd en ook slechter aangegeven. De andere Grs hebben elke 200 meter een marketing maar hier een stuk minder helaas. Ik loop dan ook een stuk mis en moet terug. Vandaag een paar pittige klimmen en mijn benen en voeten worden knap moe, mijn schoenen zijn echt op. Een stuk van de route is zelfs heel slecht begaanbaar en moet ik met mijn grote rugzak 2 maal door de boomtoppen van een omgevallen boom klimmen die dwars over het pad ligt. Teruggaan is geen optie. Even later is het pad zo smal dat de takken met doornen van weerszijden elkaar raken en over mijn armen krassen en dat is niet plezierig. Ik ben dan ook blij als ik op de weg aan kom. Ik neem wat extra pauze en masseer mijn voeten nog maar een keer. Een klein uurtje voor mijn bestemming voor die dag kom ik Henny tegen. Ook een Nederlander die op weg is naar Lourdes en in de abdij van Tarasteix blijft overnachten. Rond half 4 komen we daar aan. Wat een prachtige abdij en een hele mooie tuin. De pater is het helemaal aan het renoveren. We krijgen allebei een eigen kamer. We frissen ons op, voor zover mogelijk met koud water, en bekijken het gebouw, de tuinen en het uitzicht. Hier kan ik de Pyreneeën al zien liggen. Om 7 uur is het diner, een eenvoudige en voedzame maaltijd. Dan trek ik mij terug op mijn kamer.

30 juli Ibos 15 km

Omdat we in deze abdij om 8 uur ontbijten, vertrekken we wat later dan ik gewend ben. Henny, die ik gisteren ben tegengekomen ontbijt ook mee en vandaag lopen we samen. Eerst lopen we nog wat over het terrein van de abdij want dat is zeer indrukwekkend. Eenmaal onderweg hebben we gezellige gesprekken en we vertrouwen erop dat we een slaapplek vinden voor vanavond in Ibos ook al krijg ik het antwoord apparaat van de gite uit het boekje. We doen rustig aan want het is maar 15 km en het is perfect wandelweer, niet te warm en half bewolkt. Rond half 3 komen we aan in Ibos en ik heb eindelijk telefonisch contact met de gite. Deze blijkt toch vol te zijn. Wij

vragen wat rond en komen bij de Marie uit (het gemeentehuis). Zij weten nog wel een slaappleats, een huisje dat van de pastoor is geweest en dat nu dienst doet als gemeenschapshuis. Er staat één bed en er zijn luchtbedden en diverse ruimtes waar we terecht kunnen. Gelukkig is er ook een keukentje en een toilet. Helaas ontberen we een douche. Ach, met wat verfrissingdoekjes kom ik een heel eind. De sleutelhouder zet ons bij een gigantisch groot winkelcentrum af waar we eten kopen voor vanavond. In het huisje drinken we eerst thee en gaan daarna koken en eten. Toch weer blij dat we geholpen zijn. Morgen wil ik bijtijds op want het is mijn laatste wandel-dag en toch nog Ca 23 km. Het kriebelt wel hoor, ik ben er bijna.

31 juli Lourdes 22 km

Mijn laatste wandeldag. We vertrekken om half 8 en al snel lopen we, Henny loopt weer mee, door het bos. Het begint gemakkelijk maar al snel wordt ons vertrouwen en doorzettingsvermogen op de proef gesteld. Het pad is zéér slecht begaanbaar. Er liggen weer hele bomen op het pad en het is erg smal waardoor de doornen takken weer haken om mijn armen en benen alsof ik word tegengehouden. Een paar 100 meter is dat zo. Er blijft zelfs een doorn in mijn arm zitten die er voorzichtig uitgehaald wordt. Na het bos komen we op een weg waar we de bergen kunnen zien. We blijven zuidelijk lopen en de bergen komen steeds dichterbij. In het laatste plaatsje voor Lourdes, Bartres, lopen we even de kerk in en als we even zitten te praten over wat er te zien is, komt er een zuster binnen en vraagt of we pelgrims zijn. Ik leg uit dat ik in Nederland vertrokken ben en ze is verrast en prijst me met deze prestatie. In het kerkje vertelt ze dat Bernadette deels in Bartres is opgegroeid. Ik vraag een stempel van deze kerk voor in mijn credential, ik heb nog net 2 plekjes over. Ze loopt naar het zusters huis en vraagt daar de stempel en vertelt de zusters daar ook met verbazing over mijn reis. Ook mensen die net de kerk binnen komen krijgen dit van haar te horen en deze mensen feliciteren me ook hiermee. Ik schiet vol en wordt er verlegen van. We drinken nog wat thee voor we het laatste uur

doorlopen. Een makkelijke weg en we lopen bijna tussen de bergen. Wat is het ontzettend mooi hier. Henny regelt onderdak omdat hij vorige week nog in Lourdes was en een goed adres heeft. Het bordje Lourdes geeft mij een, joepie, ik ben er, gevoel, maar we lopen nog zeker een kwartier door voor we de kathedraal zien. Daar verstil ik en weet niets te zeggen. Dan stuur ik Bart een sms'je, "ik sta bij de kathedraal, ik ben er". Op dat moment dringt het echt tot me door; "ik heb het gehaald." De tranen schieten in mijn ogen. Bart belt me gelijk op en ik kan even niets uitbrengen, er gaat zoveel door me heen en eigenlijk ook weer niets. Ik ben er, ik ben er, ik heb het volbracht. Ik loop rustig naar de grot, zit er een tijdje en af en toe rolt er nog een traan over mijn wangen. Dan lopen we naar de gite waar ik eerst ga douchen en een was draaien. Er staat hier ook een weegschaal en ik zie dat ik maar 6 kilo ben afgevallen in deze 3 maanden en 2007 km. Het bier heeft geholpen en het was erg lekker. Het balkon van deze gite kijkt uit op de kathedraal. Wat een fantastisch uitzicht. Er zijn tijdens het eten nog meer gasten. 2 uit Italië, 1 uit Spanje, 1 uit Hongarije Henny en ik uit Nederland en de gastheer Jean Louis uit Frankrijk.

Een internationaal gezelschap. Na het eten lopen we de processie en dat is een bijzondere ervaring. Na 10 uur kom ik in de gite en ga mijn blog schrijven. Morgen ga ik Lourdes bekijken en ervaren.

1 augustus Lourdes 0 km

Mijn dag in Lourdes. Eerst wil ik er goed uitzien en ga naar de kapper om mijn haren te laten verven. Terug op het heiligdom loop ik de kruisweg. Deze is zeer bijzonder. Ik loop een pad op zigzaggend langs de berg omhoog en zie de staties levensgroot. Nooit heb ik de lijdensweg van Jezus zo indrukwekkend uitgebeeld gezien en het is net of ik erbij ben. Dan is het tijd voor mijn bad in het Lourdeswater. Om 1 uur zit ik al te wachten en tijdens dit wachten wordt de hele rozenkrans gebeden en liederen gezongen. Wanneer ik aan de beurt ben wordt mij gevraagd mijn gebed in mijzelf op te zeggen. Het enige dat in mij opkomt is bedankt, bedankt. Mijn leven is goed zoals het is. Dan word ik ondergedompeld in het ijskoude water. Het voelt heel speciaal en ik voel me gelukkig. Dan loop ik naar de kaarsen. Ik steek er 2 op, één uit dankbaarheid voor allen die me hebben geholpen op mijn weg en dankbaar dat ik het gehaald heb. De tweede voor alle mensen voor wie het leven momenteel tegenzit door ziekte of andere moeilijke omstandigheden, dat zij de kracht vinden om positief te blijven en genezing vinden, dat zij vertrouwen hebben in de toekomst. Dan belt Bart me op. Vanavond komen Bart, Bianca en Frank al in Lourdes aan. Ik ben in en in gelukkig.

Eindbericht

Na 3 maanden wandelen door Nederland, België en Frankrijk kom ik aan in Lourdes. Deze maanden zijn een fantastische ervaring die ik nooit zal vergeten. Er zijn veel mensen die me onderweg geholpen hebben maar misschien nog wel meer die me op een afstand gesteund hebben en door jullie reacties op Facebook en op mijn blog, maar ook de berichten die ik via Bart hoorde, alle helpers, medewandelaars en volgers ontzettend bedankt voor jullie support, er zijn echt momenten geweest dat ik die support nodig heb gehad. Ik weet me gesteund en geliefd en ik weet dat met de steun van mensen die je na staan iedereen tot grote prestaties in staat is. Ieder op zijn eigen weg.

Nawoord,

Op 2 augustus bekijken we met zijn viereen nog eens het bijzonder deel van Lourdes en gaan we naar Pic de midi naar 2877 meter. Het vakantie gevoel begint. Op 3 augustus zetten Bart en ik, Bianca en Frank op de trein naar Parijs. Dit moment voelt voor mij het einde van mijn reis. Nu begint mijn vakantie. Op 1 september word ik weer op mijn werk verwacht.

